

اصفهان   
۱۶-۲۱ مهر ۱۴۰۰  
8-13 Oct. 2021  
Isfahan .Iran

۱۱

# پروانه ها کجایند

ویژه نامه سی و چهارمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

۲۲ مهرماه ۱۴۰۰

**پروانه ها بر روی شانه های چه کسانی نشستند؟**  
گزارشی از اختتامیه جشنواره سی و چهارم

**هویتی برای یک جایزه**  
گفت و گو با داوران جایزه زاون

**دوربین پشت صحنه**  
گزارشی از گروه های رسانه ای جشنواره



عصر روز چهارشنبه ۲۱ مهرماه ۱۴۰۰ مراسم اختتامیه سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور علیرضا تابش دبیر جشنواره، هنرمندان، داوران جشنواره، صاحبان آثار، رئیس سازمان سینمایی کشور، معاونان و مدیران سازمان سینمایی، سخنگوی وزارت امور خارجه، مدیرکل دیپلماسی عمومی وزارت خارجه، مدیرکل همکاری‌های فرهنگی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، سفرا و نمایندگان کشورهای خارجی در سالن عباس کیارستمی بنیاد فارابی برگزار شد.



آریانا معتمدیان

در ابتدا، تابش، دبیر سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان درباره این جشنواره گفت: داستان جشنواره و داستان درخت تنومند سینمای کودک و نوجوان ایران بسیار بلندتر از عمر مدیریت مدیران و سیاست‌گذاران حوزه فرهنگ است. در هر دوره و زمانی، گروهی و جمعی، به حراست از این درخت می‌پردازند و تلاش می‌کنند با آبیاری و هرس این درخت تنومند، آن را به شکل زیباتری بیاریند و مسیر رشدش را هموار کنند؛ اما همه، از جمله من و همکارانم، می‌دانیم که ریشه‌های گسترده این درخت تنومند، با بطن فرهنگ ایران زمین نسبت دارد و از میراث فرهنگی ایرانی و اسلامی با قدمتی چند هزار ساله تغذیه می‌کند. چنین نهاد ریشه‌داری، هم پیش از عمر مدیریتی ما، زیست و بقا داشته و هم پس از ما به رشد و بالندگی خود ادامه خواهد داد. امیدوارم ثمرات این شجره طیبه، در سال‌های پیش رو، درخشان تر، به یادماندنی‌تر و موفق‌تر از تمام افتخارات و دستاوردهای این سال‌هایی باشد که وظیفه حراست از آن بردوش ما سنگینی می‌کرد. اطمینان دارم تقویت ارتباط میان مخاطب و سینما، حضور نسل جوان و نوجوان در جامعه سینماگران و بسط و ترویج فناوری‌های نوین و اندیشه‌های نو، آینده‌ای درخشان برای این‌گونه سینما رقم خواهد زد.

در بخش دوم این جشنواره، محمدرضا مقدسیان از مدیر بخش بین‌الملل این دوره، راند فریدزاده، دعوت کرد تا برای اهدای جوایز بخش بین‌الملل روی صحنه بیاید. فریدزاده توضیحاتی از جایزه «سیفر» ارائه داد و ویدئوی این بخش به نمایش درآمد و جایزه آن اهدا شد.

در ادامه، هنرمندان و نمایندگان آثار منتخب بخش بین‌الملل برای دریافت جوایز به روی صحنه آمدند. افشین هاشمی که همراه حسین قاسمی جامی دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم‌نامه را در این بخش دریافت کردند عنوان کرد: خوشحالم که آغاز چهل و شش سالگی من با دریافت جایزه در این جشنواره همراه بود و فکرمی‌کنم این آغاز راهی نو برای من است و یاد زنده‌یاد فرشته طائرپور را گرامی می‌دارم. قاسمی جامی نیز پس از دریافت جایزه از افشین هاشمی و زحمات او برای این فیلم تشکر کرد.

در ادامه، رسول صدرعاملی هنرمند دیگری که در این مراسم حضور داشت به روی صحنه آمد و درباره سینمای کودک و نوجوان گفت: اگر قرار است سهمی از بازار جهانی داشته باشیم، که متأسفانه از آن عقب افتاده‌ایم، مسیرمان از سینمای کودک می‌گذرد و دنیای خیال‌انگیز سینماست که به ما کمک خواهد کرد. بدون تردید اگر بر سینمای کودک متمرکز شویم، باعث رونق سینما و ارزآوری خواهیم شد. ما باید تمرکز بیشتری بر تولید محصولات سینمایی و سریال کودک داشته باشیم، چراکه در این زمینه حتی از کشورهای منطقه هم عقب مانده‌ایم. سپس صدرعاملی پروانه زرین بهترین کارگردانی را اعلام کرد.

در ادامه، دیپلم افتخار و پروانه زرین جایزه ویژه هیئت داوران توسط راند فریدزاده به نماینده اسپانیا تقدیم شد. در بخش دیگری از این مراسم، «آنا» داور نوجوان از گرجستان به نمایندگی از داوران کودک و نوجوان بخش بین‌الملل، در پیامی ویدئویی منتخب این گروه داوری را اعلام کرد. بعد از آن، محمدرضا مصباح پس از دریافت دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم بخش بین‌الملل گفت: تشکر می‌کنم از جشنواره فیلم کودک و باید بگویم این موفقیت حاصل زحمت یک گروه منسجم و متحد است.

در ادامه مراسم، ویدئویی برای نکوداشت یاد و خاطره زنده‌یاد محمد ابوالحسنی که در پی ابتلا به کرونا درگذشته است برای حضار به نمایش درآمد. قدسیان درخصوص



## اختتامیه سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان



تهیه‌کننده و کارگردان فقید سینمای ایران ادامه یافت. منوچهر شاهسوری مدیرعامل خانه سینما در این بخش روی صحنه آمد و گفت: از زحمات همه دوستانم در جشنواره تشکر می‌کنم. سرمایه‌های ما در جامعه در حال فراموشی است و جز فعالان عرصه فرهنگ و هنر، کسی نمی‌تواند راه نجاتی برای آن پیدا کند. بچه‌های سینما روزهای سختی را طی می‌کنند و ما هیچ نداریم، جز اینکه به همه آن‌ها بگوییم این سرزمین پل فیروزه‌ای است که محل عبور فرهنگ و تمدن و عشق و صمیمیت است. آن قدر به خودمان بد نکنیم.

بعد از آن علی شاکری پسر مرحوم طائرپور روی صحنه آمد و علیرضا تابش لوح سپاس این نکوداشت را به او تقدیم کرد. علی شاکری که با بغض صحبت می‌کرد، گفت: مادرم برای فرهنگ این سرزمین زحمت کشید و مطمئنم که جاودانه خواهد بود و امیدوارم همه ما برای آینده کودکان سرزمینم و تمام دنیا به نیکی و درستی قدم برداریم.

در پایان این مراسم علیرضا تابش و محمد خزاعی برای اهدای جایزه بخش مسابقه سینمای ایران به روی صحنه آمدند و پروانه زرین این بخش برای فیلم «پسران دریا» به بهروز نشان اهدا شد. سپس ویدئویی برای نکوداشت یاد «علی لندی» نوجوان فداکار ایده‌ای به نمایش درآمد و در این فیلم کودکان و نوجوانان یاد او را زنده نگاه داشتند. در انتها محمدرضا مقدسیان در این باره گفت: خوشحالم که در سرزمین علی لندی‌ها زندگی می‌کنم.

بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، حبیب ایل بیگی روی صحنه آمد و گفت: جایزه «شهید بهنام محمدی» برای تقدیر از شهدای کودک و نوجوان است و نشان می‌دهد که این راه در سال‌های جنگ تمام نشده و «علی لندی»‌ها راه شهدا را ادامه می‌دهند. سپس ایل بیگی دیپلم افتخار جایزه را به نبی قلی‌زاده اهدا کرد. قلی‌زاده این جایزه را به روح سردار شهید سلیمانی اهدا کرد. در بخش بعدی مراسم، بهرام دهقانپار پروانه زرین بهترین دستاورد فنی را به سازنده موسیقی متن فیلم «لیپار» اهدا نمود.

در بخش بعدی مراسم، رضا درستکار روی صحنه آمد و دیپلم افتخار «زاون قوکاسیان» را به فیلم «بام بالا» اهدا کرد. سیدحاتمی کارگردان فیلم گفت: اگر بنیاد سینمایی فارابی نبود، ساخت این فیلم بسیار دشوار بود. بعد از آن، گلاره عباسی برای اهدای جایزه بخش بازیگران کودک روی صحنه آمد و آندیا یحیی پور پروانه زرین بهترین بازیگر کودک را دریافت کرد. رضا درستکار و سهیل موفق برای اهدای جایزه بخش بهترین فیلم‌نامه در بخش بعدی اختتامیه، مهین جواهریان، گلاره عباسی، رضا درستکار، سهیل موفق و بهرام دهقانپار برای اهدای جایزه ویژه هیئت‌داوران روی صحنه آمدند.

مراسم پایانی سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، با نکوداشت زنده‌یاد «فرشته طائرپور»

این هنرمند گفت: او یک جریان‌ساز اقتصادی برای انیمیشن و مبدع وب‌سری بود. خانواده زنده‌یاد محمدابوالحسنی روی صحنه آمدند و علیرضا تابش به پاس فعالیت‌های او در عرصه انیمیشن و هنرهای تصویری، لوح سپاس این نکوداشت را به خانواده این هنرمند فقید تقدیم کرد.

در پی جوایز بخش ملی، نامزدهای بخش وب‌سری اعلام شد و مهین جواهریان برای اهدای جوایز به روی صحنه آمد. سهیل موفق یکی دیگر از اعضای هیئت‌داوران بود که پروانه زرین بهترین فیلم داستانی کوتاه را به متین رکن برای فیلم «منم سمیرا» اهدا کرد. رکن جایزه خود را به «ملاله یوسف‌زی» که سال‌ها قبل مورد استبداد طالبان قرار گرفته و «شب‌نم تیموری» بازیگر فیلم که پیش از این درگذشته است و همه دختران فارسی‌زبان که در نهایت پیروز خواهند بود، تقدیم کرد. سپس بهروز شعبی جایزه بهترین فیلم بلند داستانی را به کریم زناسیان اعطا کرد.

در ادامه مراسم اختتامیه سی و چهارمین جشنواره



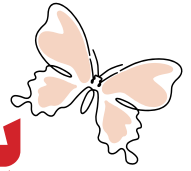
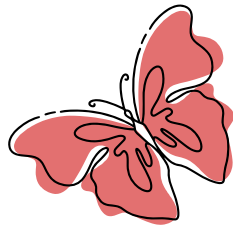
**سرمایه‌های ما  
در جامعه در حال  
فراموشی است و  
جز فعالان عرصه  
فرهنگ و هنر،  
کسی نمی‌تواند  
راه نجاتی برای آن  
پیدا کند**

# پروانه‌ها بر شانه‌های چه کسانی نشستند؟

معرفی برندگان جوایز سی و چهارمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان



مینا حسن زاده



شب گذشته ۲۱ مهرماه، با برپایی مراسم اختتامیه سی و چهارمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در سالن زنده‌یاد عباس کیارستمی در بنیاد سینمایی فارابی، برگزیدگان این دوره در دو بخش ملی و بین‌المللی معرفی شدند. جوایز اهداشده در این مراسم به شرح زیر است:

## ● جوایز بخش بین‌المللی سی و چهارمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان

### ● آثار بلند داستانی

- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم به محمدرضا مصباح برای فیلم «یدو»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم‌نامه به افشین هاشمی و حسین قاسمی جامی برای فیلم «پسران دریا»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین کارگردانی به مهدی جعفری برای فیلم «یدو»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین بازیگر کودک و نوجوان به یاسین حبیب‌پور برای فیلم «پسران دریا»
- دیپلم افتخار بهترین بازیگر به گروه بازیگران فیلم «محافظ برادر» به کارگردانی فرید کراهان از کشور ترکیه
- دیپلم افتخار و پروانه زرین جایزه ویژه هیئت داوران به فیلم «لوسیا» (خوان پاتو) از اسپانیا
- دیپلم افتخار و پروانه زرین دستاورد هنری کارگردانی به درازن ژارکوویچ و مارینا آندرۀ اسکوپ برای فیلم «پدر بزرگ من یک فضایی است» از کشورهای کرواسی و بوسنی
- دیپلم افتخار دستاورد هنری موسیقی به روهن روهن برای فیلم «سوومی» از کشور هندوستان
- دیپلم افتخار دستاورد هنری فیلمبرداری به مرتضی نجفی برای فیلم «یدو»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین جایزه داوران کودک و نوجوان به درازن ژارکوویچ و مارینا آندرۀ اسکوپ برای فیلم «پدر بزرگ من یک فضایی است» از کشورهای کرواسی و بوسنی
- دیپلم افتخار و پروانه زرین جایزه «سیفر» به مهدی جعفری برای فیلم «یدو»

### ● آثار کوتاه داستانی

- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم کوتاه داستانی، به فرانچسکا کانه‌پا برای فیلم «سکوت رودخانه» از کشور پرو

### ● آثار کوتاه پویانمایی

- دیپلم افتخار بهترین پویانمایی کوتاه به میگوئیل آنایا بوریلا برای فیلم «مادر بزرگ من ماتیلده» از کشور مکزیک

## ● جوایز بخش ملی سی و چهارمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان

### ● آثار بلند داستانی

- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم بلند داستانی به کریم زناسیان برای فیلم «راز قلعه»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم‌نامه به امیرمحمد عبدی برای فیلم «بام بالا»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین کارگردانی به حسین ریگی برای فیلم «لیپار»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین بازیگر کودک و نوجوان به آندیا یحیی‌پور برای فیلم «میان صخره‌ها»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین دستاورد هنری موسیقی متن به مسعود سخاوت‌دوست برای فیلم «لیپار»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم در بخش سینمای ایران به بهروز نشان برای فیلم «پسران دریا»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین ویژه هیئت داوران به مختار عبداللہی برای فیلم «میان صخره‌ها»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین بخش داوران کودک و نوجوان (خانه جشنواره) به بهروز مفید برای فیلم «بام بالا»
- دیپلم افتخار بداعت و نوآوری (جایزه ویژه دبیر جشنواره) به حبیب احمدزاده برای فیلم «داستان‌های هزار و یک روز، افسانه بناسان غول چراغ جادو»
- دیپلم افتخار بخش کسب‌وکار و ترغیب مخاطبان کودک و نوجوان (جایزه ویژه دبیر جشنواره) به بهروز مفید برای فیلم «بام بالا»
- دیپلم افتخار برای ارائه تصویری متفاوت از نوجوانان خطه سیستان و بلوچستان به حسین ریگی برای فیلم «لیپار»
- دیپلم افتخار و پروانه زرین جایزه «زاون قوکاسیان» به سید جمال سیدحاتمی برای فیلم «بام بالا»
- جایزه «شهید بهنام محمدی» به نبی قلی‌زاده برای فیلم «پسر رسول»

### ● آثار کوتاه داستانی

- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین فیلم کوتاه داستانی به متین رکن برای فیلم «منم سمیرا»

### ● آثار کوتاه پویانمایی

- دیپلم افتخار و پروانه زرین بهترین پویانمایی به فهیمه قبادی برای پویانمایی «آی دی»
- دیپلم افتخار بخش داوران کودک و نوجوان (سامانه‌های اینترنتی) به فهیمه قبادی (مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی) برای پویانمایی «آی دی»

### ● آثار وب‌سری

- دیپلم افتخار بهترین فیلم وب‌سری به فریاد بیات برای فیلم‌های «آشمچر» و «یک اشتباه دیجیتالی»

### ● آثار کرنا روایت

- دیپلم افتخار بهترین فیلم کرنا روایت (جایزه ویژه دبیر جشنواره) به ایلیا رضانی برای فیلم «فضای زندگی»





آریانا معتمدیان

عصر روز چهارشنبه ۲۱ مهرماه ۱۴۰۰ در سالن زنده‌رود سینما ساحل، فیلم کوتاه «دوچرخه‌باز» به کارگردانی مهسا امیری و پویانمایی‌های «شبح ترسو»، «موزی که می‌خندید» از مجموعه «هزارویک داستان» به کارگردانی ریحانه کاوش و تهیه‌کنندگی علی رئیسی روی پرده رفت. با اتمام نمایش فیلم‌ها، مهسا امیری، ریحانه کاوش و علی رئیسی در نشست خبری به سؤالات اهالی رسانه و خبرنگاران پاسخ دادند.

مهسا امیری، کارگردان فیلم کوتاه دوچرخه‌باز نیز در نشست خبری این فیلم، درباره ساخت آن گفت: ما این فیلم را با هدف فرستادن به جشنواره ساختیم، اما به لطف جشنواره کودکان و نوجوانان، توانستیم آن را به دیده شدن برسانیم. در آینده قصد داریم فیلم‌های بیشتری برای کودکان بسازیم و به مسائل این رده سنی مهم جامعه بپردازیم. دوچرخه‌باز نشان داد که کودکان خواسته خود را بدون تعارف بیان می‌کنند، اما والدین آن‌ها ممکن است به خواسته‌های آن‌ها بی‌توجه باشند. از این رو در پایان این فیلم، به تغییرات رفتاری پدر سعید در داستان پرداخته شده بود.

در حاشیه آخرین روز از سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، علی رئیسی تهیه‌کننده اثر پویانمایی هزارویک داستان در نشست خبری این مجموعه گفت: هزارویک داستان به سراغ کتاب‌های کودک ایرانی رفته که توسط نویسندگان و تصویرگران ایرانی طراحی شده و حالا این کتاب‌ها به صورت انیمیشن درآمده‌اند. هم‌اکنون نزدیک به ۸۰ قسمت از این مجموعه ساخته شده و در تلاشیم تا قسمت‌های بعدی آن را هم بسازیم.

رئیسی درباره تأثیر جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان گفت: معتقدم در این جشنواره، باید دو بخش مجزا برای فیلم‌های کودکان و نوجوانان داشته باشیم؛ زیرا کودکان در مراحل حساسی از رشد خود هستند و باید به صورت تخصصی به این بخش مهم از جامعه پرداخته شود.

ریحانه کاوش کارگردان مجموعه انیمیشن هزارویک داستان در پاسخ به سؤال تأثیر این مجموعه بر کتاب‌خوانی کودکان امروز گفت: ما آغازگر این کار نبودیم. در دنیا، انیمیشن و فیلم‌های بسیاری برگرفته از داستان‌ها ساخته می‌شوند، مانند فیلم‌های «اشک‌ها و لبخندها» و «شرلوک هلمز». در دنیای انیمیشن هم به همین شکل است؛ مانند «گارفیلد» که در ابتدا یک داستان تصویری بود و بعداً تبدیل به انیمیشن شد. معتقدم اگر این کارها دنباله‌دار باشند، تأثیر بسیار خوبی از خود بر جای می‌گذارند. پروسه کتاب ممکن است طولانی باشد و به یکی دو سال هم بکشد؛ اما اگر برای یک مجموعه انیمیشن بنویسید، وقت کمتری را طلب می‌کند.

او در ادامه درباره مجموعه هزار داستان و اقتباس آن‌ها از کتاب خاطرنشان کرد: مجموعه هزارویک داستان برگرفته از داستان کتاب‌های کودکان است. ما به داستان‌ها ساختار فیلم‌نامه دادیم؛ بنابراین با نوشته‌های کتاب متفاوت‌اند. ما سعی کردیم آن را برای کودکان جذاب‌تر کنیم.

کاوش درباره ارتباط بین کودکان و کتاب‌هایی را که از آن‌ها فیلم انیمیشن ساخته می‌شود گفت: کودکان با دیدن انیمیشن‌ها ارتباط بهتری با کتاب برقرار می‌کنند. به نوعی کتاب برای آن‌ها آشناست و انسان با چیزی که آشنا تر است انس بیشتری می‌گیرد. اگر کتاب «شبح ترسو» را ببینید، قطعاً اگر نخرید، آن را به دست می‌گیرید و ورق می‌زنید و ما همین را می‌خواستیم.

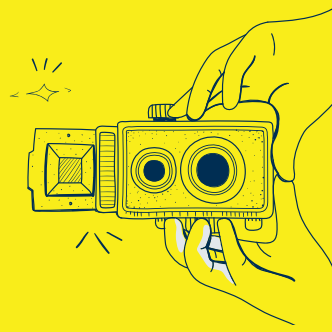
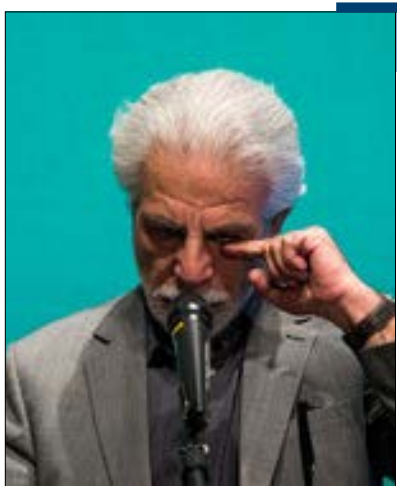
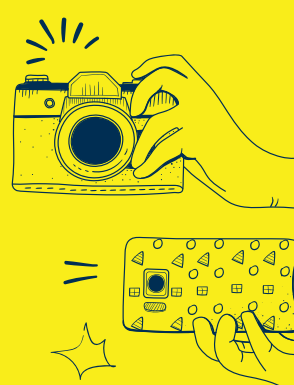
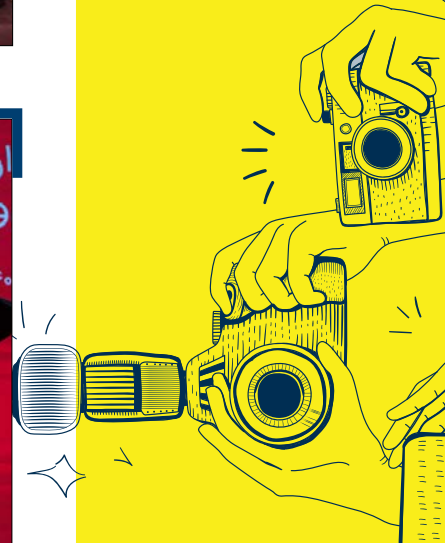
کارگردان مجموعه انیمیشن هزارویک داستان در پایان درباره تأثیر جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در سینمای کودک و نوجوان افزود: جشنواره سال‌های ابتدایی و آغازین با جشنواره‌های امروز متفاوت است. امیدوارم مسئولان ما اهمیت بیشتری به این جشنواره و این گروه سنی بدهند و چه در بخش آثار و چه در بخش جوایز، این رده سنی را جدا کنند. ما این را در تمامی جشنواره‌های معتبر جهانی هم می‌بینیم. با تقسیم‌بندی گروه سنی‌های متفاوت، اتفاقات بهتری برای فیلم‌سازان و کودکان و نوجوانان می‌افتد.

# هزار داستان از کتاب تا پویانمایی

تأثیر پویانمایی اقتباسی بر آشنایی کودکان با کتاب خوانی

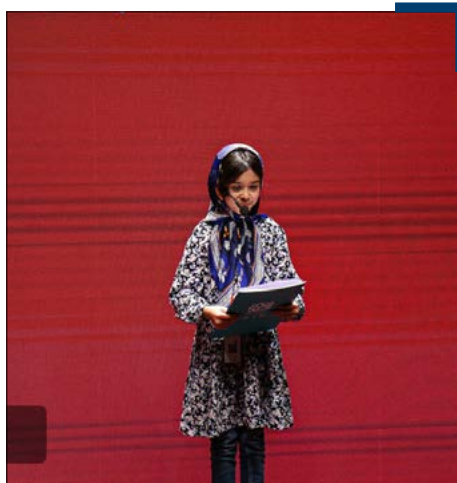
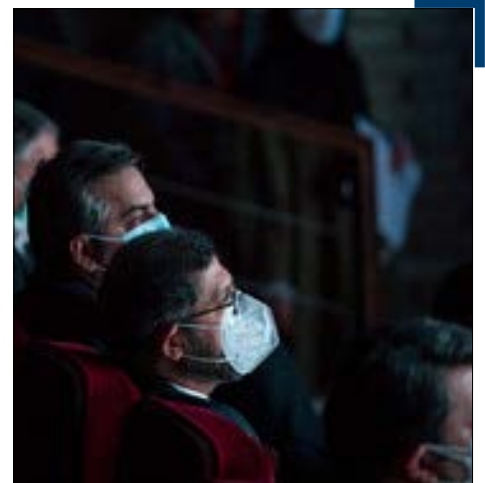
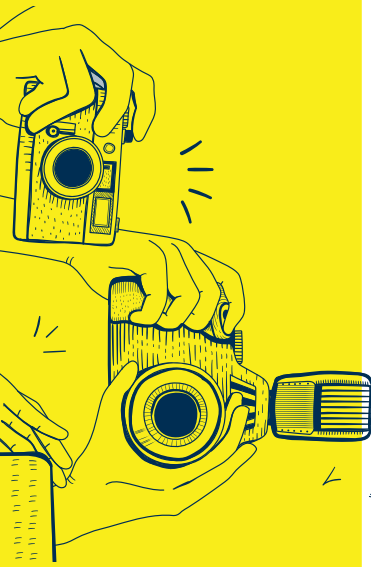
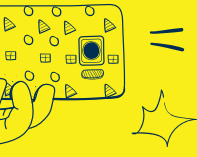
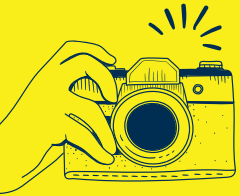
## تماشا

گزارش تصویری  
مراسم اختتامیه  
سی و چهارمین  
جشنواره  
بین المللی فیلم های  
کودکان و نوجوانان



# تماشا

گزارش تصویری  
مراسم اختتامیه  
سی و چهارمین  
جشنواره  
بین المللی فیلمهای  
کودکان و نوجوانان



# جشنواره‌ای برای همه کودکان

از حاشیه تا اصل؛ ماجرای یک عکس



علیرضا تابش  
دبیر سی و چهارمین جشنواره  
بین‌المللی فیلم‌های کودکان و  
نوجوانان اصفهان

در روزهای آخر جشنواره عکسی از خانم آزاده عزیزیان منتشر و در شبکه‌های اجتماعی بازنشر شد که نشان می‌دهد دو کودک کار، پشت به لنز دوربین و رو به سمت قطار شادی جشنواره، که شهرداری در سطح شهر و مناطق کم‌برخوردار به راه انداخته، ایستاده‌اند و بچه‌های دیگر را تماشا می‌کنند.

در نظر گرفته شد. به این ترتیب با همکاری انجمن‌ها، کودکان کار در جشن‌های روزانه جشنواره حضور داشتند. ۵- دفترچه‌های مشق با تصویر «قهرمان نوجوان» شهید علی لندی و بازی‌های فکری برای توزیع در بین کودکان مناطق کمتربرخوردار شهر اصفهان در نظر گرفته و توزیع شد.

۶- سال گذشته به دلیل شیوع کرونا و شرایط ناشی از آن، از جمله آموزش آنلاین، جشنواره فیلم کودکان اصفهان از محل صرفه‌جویی در بودجه جشنواره توسط شهرداری اصفهان دو میلیارد تومان صرف خرید تبلت برای دانش‌آموزان کم‌بضاعت شهر اصفهان کرد و در سال تحصیلی گذشته، با هماهنگی آموزش و پرورش تحویل دانش‌آموزان شد. البته یک فریم عکس هم از اهدای تبلت‌ها به دانش‌آموزان ثبت و منتشر نشد.

برگردیم به عکس خانم عزیزیان. بچه‌ها در نهایت سوار این قطار می‌شوند؛ چراکه قطار برای حضور بچه‌های این منطقه است و به منطقه کم‌برخوردار شهر رفته تا بچه‌ها سوار قطار شادی شوند.

یادمان باشد که جشنواره یک رویداد سینمایی در شش روز است و اهداف اصلی و جنبی مشخصی دارد. برنامه‌ریزی برای کودکان کار و موضوعات اجتماعی و شهری از این دست، برنامه‌ای کارشناسانه و بلندمدت در مدیریت شهری لازم دارد؛ اما جشنواره توانسته برای همه شهروندان، به خصوص کودکان عزیز، فرصتی برای دسترسی هنری فراهم کند.

اگر فرض را بر این قرار بدهیم که برنامه‌های شهرداری اصفهان برنامه جنبی جشنواره فیلم کودک بوده، باز این عکس نشان می‌دهد برنامه‌های جنبی جشنواره، به جاهای درستی از شهر اصفهان رفته است.

## ● اصل ماجرا چیست؟

از دوره سی و یکم جشنواره فیلم‌های کودکان تا حالا، رویکرد جشنواره در شهر اصفهان این بوده که جشنواره‌ای برای همه کودکان باشد؛ به همین دلیل، اقدامات زیر در مسیر رویکرد «جشنواره برای همه کودکان» انجام شده است:

۱- امسال برای چهارمین دوره، چهار فیلم از فیلم‌های جشنواره برای افراد دارای معلولیت، از جمله ناشنویان و نابینایان، مناسب‌سازی شد و در سانس‌های ویژه برای آن‌ها پخش شد.

۲- در هر روز از روزهای برگزاری جشنواره، کانتینر نمایش فیلم در مناطق کمتربرخوردار اصفهان، فیلم‌های ویدئویی جشنواره را پخش کردند. حتی در دوره سی و دوم جشنواره، به جز مناطق کم‌برخوردار اصفهان، سینما سیار جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان به بیش از ۱۳۰ شهر محروم کشور سفر کرد و در ایام جشنواره، فیلم‌های آن را برای بچه‌ها نمایش داد.

۳- مانند دو دوره گذشته، هر روز ویژه برنامه و پخش فیلم برای کودکان بیمار بستری در بیمارستان کودکان حضرت امام حسین (ع) اصفهان برنامه‌ریزی و اجرا شد.

۴- ویژه برنامه «آینده‌سازان کوچک» با محوریت برنامه‌هایی برای کودکان کار و همراهی آن‌ها با جشنواره





# جشنواره: حس خوب همراهی



ایمان حاجتی  
مدیر اجرایی سی و چهارمین جشنواره  
بین المللی فیلم‌های کودکان و  
نوجوانان اصفهان

و حرکتی برنامه‌ریزی شد. در دوره سی و سوم که کرونا جشنواره را از حالت فیزیکی به حالت مجازی و آنلاین سوق داد، جشنواره رسالت اجتماعی خود را فراموش نکرد و با اختصاص بودجه‌ای از جشنواره و دیگر ردیف‌ها با مصوبه شورای اسلامی شهر اصفهان و دستور شهردار، ۷۱۵ تبلت برای دانش‌آموزان بی‌بضاعت اصفهانی خریداری و با همکاری آموزش و پرورش میان آن‌ها توزیع شد.

در دوره سی و چهارم جشنواره که در هفته گذشته برگزار شد، علاوه بر همه این موارد تلاش شد در کلیه برنامه‌ریزی‌ها و طراحی‌های برنامه‌های جنبی جشنواره، به مناطق کمتربرخوردار شهر توجه گردد و این مناطق بیش از دیگر مناطق با جشنواره همراه شوند.

برای اولین بار در جشنواره سی و چهارم فیلم‌های جشنواره در سینما سیارهای مناطق کمتربرخوردار شهر به نمایش درآمد تا «سینما خاکی» به‌عنوان واژه‌ای جدید توسط خبرنگاران به این اکران‌ها اطلاق شود.

آنچه در این بین باعث سرفرازی جشنواره و خوشحالی همه برگزارکنندگان آن است حس خوب همراهی همه کودکانی است که مخاطب این برنامه‌ها بودند تا جشنواره فراتر از یک رویداد هنری، با کارکرد ویژه اجتماعی به جریان‌سازی مثبت فکری و فرهنگی کمک کند و متعلق به همه کودکان شهر و ایران باشد.

و استان‌های مختلف کشور برود و کودکان این مناطق را با جشنواره همراه کند. از سرپل ذهاب که آن زمان همچنان با پیامدهای زلزله مواجه بود، تا روستاهایی در شرق و غرب کشور، همه همراه جشنواره شدند و در شهر اصفهان نیز برای اولین بار، سینما سیار به نقاط پیرامونی و کمتربرخوردار شهر اصفهان رفت و بچه‌های این مناطق را با جشنواره همراه کرد.

جشنواره سی و سوم فیلم کودک و نوجوان اجراهای ویژه‌ای در «بنت بلوچستان»، شهر هم‌پیوند با اصفهان داشت و کیلومترها آن سوتر بچه‌های بلوچ را با جشنواره همراه کرد. در کنار این موضوع، جشنواره، با همکاری انجمن‌های فعال در زمینه حقوق کودکان، اتفاقات ارزشمند دیگری را هم رقم زد و در چندین نوبت و برناه ویژه، «کودکان کار» را با جشنواره همراه کرد.

جشنواره رسالت خود را در اصفهان برای همراه‌سازی کودکان بیمار نیز فراموش نکرد و در سه دوره گذشته بیمارستان حضرت امام حسین (ع) به یکی از نقاط همیشگی برای همراه‌سازی کودکان بیمار بستری در این بیمارستان با جشنواره تبدیل شد.

کودکان و نوجوانان دارای معلولیت نیز در این برنامه‌ریزی‌ها فراموش نشدند. مناسب‌سازی فیلم‌ها برای حضور کودکان نابینا و ناشنوا انجام شد و مناسب‌سازی سینماها و نقشه‌های ارتباطی آن برای کودکان دارای معلولیت جسمی

وقتی از جشنواره‌های فیلم صحبت می‌کنیم، در درجه اول یک رویداد با کارکرد هنری ویژه موضوعی به ذهن متبادر می‌شود ولی جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان به دلیل مخاطب خاص و ویژه خود، یعنی کودکان و نوجوانان، همواره متفاوت است. این مخاطب با دنیای کودکان خود همواره برگزارکنندگان جشنواره کودک را بر آن می‌دارد تا فراتر از برگزاری یک جشنواره به‌عنوان رویدادی هنری، به جنبه‌ها و کارکردهای آن برای ایجاد فضای شور و نشاط در جامعه مخاطب و ارتباط مؤثرتر با آن‌ها سوق پیدا کنند و از این حیث، برگزاری این جشنواره متفاوت‌تر با هر جشنواره هنری دیگر، نیازمند برنامه‌ریزی در چند لایه مختلف است.

در سه دوره گذشته جشنواره تلاش کردیم رویکرد جدیدی را در این زمینه به جشنواره اضافه کنیم و هر سال توسعه دهیم. «جشنواره برای همه کودکان» یک رویکرد اجتماعی جدید برای برگزاری این رویداد بود و در ابعاد مختلف تلاش شد امکان مشارکت و حضور کودکان و نوجوانان در شرایط مختلف فراهم شود.

از دوره سی و دوم، یعنی از زمان برگزاری در سال ۹۸، «سینما سیار» پیوست جدید جشنواره‌های کودک شد تا هم‌زمان با برگزاری آن در اصفهان، به مناطق محروم در نقاط مختلف

# دوربین پشت صحنه

## به‌روایت اعضای ستاد خبری جشنواره سی و چهارم

### ● نفیسه قانین: مدیر کمیته ارتباطات و مستندسازی

به‌تعمد مانده‌های خودم در آینه زل می‌زنم؛ به ویراست هزارم یک ذهن آرمانی و رؤیای پرداز، ایدئال‌گرای بی‌نصیب، بی‌جان پرتلاش؛ آسانسوری خالی که روزی هزار بار بالا پایین می‌رود و در نوسان خوشبختی و حزن، ناله و لبخند، شادی و ملال، سانحه و صبر، باختن و خود بودن، خوشی و زوال مرور می‌شود، ته می‌گیرد و رؤیاهای نیمه‌کاره نیمه‌جوییده را در سرش تفت می‌دهد. با این وجود، ادامه می‌دهد با امید و با همه چیزهایی که دارد، همه داشته‌ها و نداشته‌ها.

دو سال است که جشنواره را در شرایط کرونا به پیش می‌بریم. در روزهایی که اقتصاد و اجتماع، دشواری‌های خود را به فرهنگ تحمیل می‌کند، اما فرهنگ راه خودش را پیدا می‌کند و ادامه می‌دهد، مثل همه ما؛ این جشنواره هم به نام نامی کودکان و نوجوانان است؛ همه آن‌ها که قرار است راهشان را پیدا کنند.

بخشی از روزهای سخت، بسیار سخت و درعین حال شیرین من در تمام سال‌های کاری‌ام، جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان بوده است. شور و حال و جالش‌ها، دیدن شادی بچه‌ها، تماشای آغاز راهی که یک خبرنگار یا یک داور کودک و نوجوان شروع می‌کند، معجزه سینما، معجزه هنر، معجزه شادی و امید؛ این‌ها همه آن ترکیبی است که ما را در روزها و شب‌ها و پاسی از شب‌های جشنواره یاری می‌کند تا بتوانیم ادامه دهیم. برگزاری جشنواره به صورت آنلاین با همه سختی‌هایی که بر روند اجرا تحمیل می‌کند خاص و ویژه است. امسال هم تلاش کردیم تا در کمیته ارتباطات و اطلاع‌رسانی جشنواره، مخاطبان، خانواده‌ها، دست‌اندرکاران فیلم و سینما، کودکان و نوجوانان و رسانه‌ها را با این رویداد همراه کنیم. تلاش همه همکارانم و اشتیاق و حس همکاری آن‌ها، دلگرمی بزرگی بوده و هست. از همه آن‌ها ممنونم و از همه آن‌ها که راه اطلاع‌رسانی و ماندگار کردن این جشنواره در اذهان را تسهیل کردند، به‌ویژه از رسانه‌ها که ما را تنها نگذاشتند، سپاسگزارم.

### ● شکبیا شیرازی: مسئول خبر ستاد خبری

#### خستگی‌های شیرین

«ستاد جشنواره کودک» عنوانی که برایم یادآور خاطرات تلخ و شیرین زیادی است؛ از سروکله زدن با خبرنگاران گرفته تا پیگیری‌های تهیه بولتن‌های اختصاصی جشنواره که تا پاسی از شب ادامه داشت. بارها برای انتخاب تیتر و عکس با بچه‌های ستاد به بحث و گفت‌وگو می‌نشستیم و در نهایت یک نفر موفق می‌شد حرفش را به کرسی بنشاند. شور جشنواره فیلم‌های

کودکان و نوجوانان را در هیچ جای دیگری تجربه نکرده‌ام. جشنواره را همانند فرزندی می‌دانم که هر روز قد می‌کشد و در شهرهای مختلف جهان رخ می‌نماید. آرزویم جهانی‌تر شدن جشنواره‌ای است که حداقل دو سال برای بهتر دیده شدنش همپای دیگران راه پیموده‌ام و همه تجربه‌ها و خستگی‌هایم، می‌تواند یادآور خاطرات شیرینی باشد که آن را برای فردای هر کودک ایرانی آرزو می‌کنم.

### ● رضا جواهری: مسئول طراحان گرافیک

جشنواره سی و چهارم به پایان رسید؛ روز... شب! شب... روز... شب! شب! صفحه به صفحه، کلمه به کلمه، عکس به عکس، اکران به اکران، نشست‌ها و حرف‌ها تا ۲۱ مهرماه ۱۴۰۰. ساعت‌هایی در امتداد خیال و روزهایی که خواب و بیدار گذشت؛ چنان‌که کودکی به دنیای رنگ‌ها پیوسته است و با چرخ خیال، وصله نور به پیراهن شب‌ها می‌دوزد، شب‌هایی که انگار صبح نمی‌شد و روزهای آرام در هیاهوی خبر و تیترها. جشنواره‌ای بدون زاون و بزرگداشتش. و حالا در روز آخر و دقایق پایانی جشنواره از فردا می‌نویسم؛ روز... شب... روز...

### ● مجید اسلام دوست: مسئول عکس ستاد خبری

مادرم در سرمای زمستان، در گوش‌هایم که از سرما سرخ شده بودند قصه‌هایی زمزمه می‌کرد و گرمی چای که صدای گزگز دست‌های یخ‌زده‌ام را درمی‌آورد، بر جانم می‌نشست. مادر می‌گفت و می‌گفت و می‌گفت؛ از سرنوشت مجید و قصه‌هایش؛ از خودگذشتگی‌های بچه‌های آسمان و از گوش‌های تابه‌تای زلی‌گولو؛ می‌گفت و نمی‌دانست روزی سرنوشت، پسرش را به کوچه‌پس‌کوچه‌های جشنواره می‌کشاند. حالا این پسرک دوربین به دوش، در سرزمین کودکان و نوجوانان به دنبال خیال کودکی‌اش که همان داستان‌های شنیدنی مادرش بود، می‌گردد. دوربین، دوست و رفیق رسیدن به رؤیای دیرینه مادرانه‌ام در این سرزمین خیال شد.

### ● علیرضا پویان‌سب: مسئول بولتن مجازی جشنواره

#### پرواز با بال پروانه در سرزمین خیال

درست در روزهایی که دو سال از کرونا گذشته و مردم در آستانه پایان یافتن آن هستند، سی و چهارمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان آغاز شد؛ جشنواره‌ای که تلاش کرد رابطه قطع‌شده آدم‌ها با سینما را ترمیم کند و تمام تلاشش را کرد تا خاطره سینما، پرده نقره‌ای و صندلی‌های دسته‌دار از یاد نرود. چهارباغ عباسی حالا دوباره پُر از پروانه شده تا کودکان را بر بال‌های خود به سرزمین خیال پرواز دهند. اینجا اصفهان است،



نفیسه قانین



شکبیا شیرازی



رضا جواهری



مجید اسلام دوست



علیرضا پویان‌سب



فاطمه گازرونی





زهرا کریمیان



نگین نکوفر



مریم یآوری



یوسف نصر اصفهانی



حدیث قانعیان



فاطمه نصر اصفهانی

ستاره‌های زیر باران و کودکان جهان و نصف جهان را با خود به دنیای پیش از بهشت ببرد. حال گنج واقعی اینجاست! گنجی برآمده از سرزمین خیال که نه فقط من، همه ما از شهری که در آن خانواده زندگی می‌کند، از «درخت ترش»، از «شیخ ترسو» و حتی از «شهر گربه‌ها» با خود به خانه می‌بریم؛ گنجی به نام خاطره!

#### ● نگین نکوفر: امور مالی و اداری

#### ● پرواز پروانه‌ها با جشنواره سی و چهارم

پرواز در سرزمین خیال، آن هم با سینما، سینمایی که حالا دو سالی می‌شود که کرونا کرکره‌هایش را پایین کشیده و نمی‌گذارد نفس بکشد. جشنواره آمد و کمک کرد تا سینما و فرهنگ فیلم از میان نرود، آمد و کمک کرد تا کودکان طعم سینما رفتن را فراموش نکنند. جشنواره آمد با همه پستی‌ها و بلندی‌ها تا کودک من، تا نوجوان شما فراموش نکند سالن سینما را، پرده نقره‌ای را و صدای دالبی را!

امروز و پس از گذشت سی و چهار دوره، جشنواره سعی کرد با کرونا کنار بیاید، برای همین بسترهای آنلاین در کنار حضور فیزیکی چنان شد که همه مردم ایران و همه مردم شهر اصفهان، پرواز پروانه‌ها را به نظاره بنشینند و دوباره صندلی سینماها پر باشد از کودکان و نوجوانان و چهارباغ این گذر دوست‌داشتنی پُر شود از کودکانی که به عشق پرواز پروانه‌ها راهی سینمایی شوند.

#### ● مریم یآوری: خبرنگار ستاد خبری

#### ● ایستادند تا قامت جشنواره خم نشود

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان برخلاف نامش سن و سال داراست و امسال سی و چهار ساله شده است. خیلی‌ها به پای ماندنش مویی سفید کرده‌اند، کرونا هم تیراخر رازد و همه زورش را به کار برد تا چراغ جشنواره را مانند دیگر رویدادهای جهانی خاموش کند؛ اما خیلی‌ها مردانه پای کار ایستادند تا قامت جشنواره خم نشود و بار دیگر چهارباغ اصفهان، صدای شادی و قهقهه کودکان سرزمینی را تجربه کرد که پس از صدها روز در قرنطینه ماندن، پای فیلم‌هایی نشستند و در برنامه‌هایی شرکت کردند که فقط برای آن‌ها ساخته و پرداخته شده بود.

#### ● یوسف نصر اصفهانی: خبرنگار ستاد خبری

#### ● بازگشت پروانه‌های کوچولو به جشنواره

اگرچه نصف و نیمه، اما امسال هم دوباره پروانه‌ها مهمان شهرمان بودند؛ پروانه‌هایی از جنس کوچولوهای دوست‌داشتنی که از این سالن به آن سالن، به تماشای فیلم‌های مناسب گروه سنی خود می‌نشستند. شهر را برایشان آذین‌بندی کرده بودیم تا احساس غریبگی نکنند و ما مثل همیشه غرق در دنیای خبر، یک هفته دلمان را سپردیم به دنیای کودکی و چه خاطره‌ها که برایشان زنده نشد! به امید سالن‌هایی مملو از پروانه!

#### ● حدیث قانعیان: طراح

#### ● لمس اولین تجربه

اولین بار بود که همراه جشنواره بودم؛ تجربه شیرینی که برایم تازگی داشت. جنب و جوش همه برای شادی بچه‌ها، مرا به زندگی دلگرم‌تر کرد. طراحی برای کودکان و روح شادی در نقش‌هایی که ساختم، مرا برای بیشتر دیدن نیاز کودکان تشویق کرد. در این راه همکاری‌ها مرا همراهی کردند که از آن‌ها آموختم و اگر عمری باشد، خواهم آموخت. نگاه‌های مهربان در اوج خستگی، برایم تازگی داشت؛ همه سعی داشتند خستگی دیگری را برطرف کنند، درحالی‌که خودشان خسته‌تر بودند و این برایم معنای دیگری از کار گروهی را تداعی کرد.

#### ● فاطمه نصر اصفهانی: عکاس

در این چند سال اخیر که از جشنواره کودک عکاسی می‌کردم، به دلیل نبود پاندمی کرونا استقبال و شور و هیجان عمومی، به خصوص در میان کودکان، در این جشنواره بیشتر بود؛ اما در دو سال گذشته، با توجه به شیوع ویروس کرونا، این شور و هیجان رنگ دیگری گرفت. با این همه، باز هم با عکاسی تلاش کردیم کسانی را که نتوانستند در این دوره حضور پیدا کنند از طریق قاب دوربین با این جشنواره همراه کنیم.

در دوسالگی کرونا؛ سینما زنده است و پروانه‌ها روحی دوباره به کالبد سینما بخشیدند؛ درست مثل سینماگران پرفروغ امروزمان که روزگاری حیات خود را از این جشنواره آغاز کردند. حالا این جشنواره دوباره احیاگر سینما شده است.

#### ● فاطمه کازرونی: خبرنگار

جشنواره کودک، عجین با زیبایی و هنر نصف جهان سی و چهارمین جشنواره شاید به دلیل شیوع کرونا امسال شور حضور مردمی کمتری داشت اما باز هم همانند همیشه سرشار از نشاط و هیاهوی انرژی برانگیز کودکان و نوجوانی بود که گاه با سؤال‌های هوشمندانه و چالش برانگیز خود در نشست با کارگردانان، هم خود می‌آموختند و هم به بزرگسالان آموزش می‌دادند. امیدوارم کودکان این دیار به‌ویژه در مناطق محروم، همچون کارگردانان اصفهانی در سال‌های آینده از جشنواره‌ای که نامش با زیبایی و هنر نصف جهان عجین شده است سهم بیشتری داشته باشند.

#### ● زهرا کریمیان: مسئول شبکه‌های اجتماعی جشنواره

#### ● غرق در سرزمین خیال

تیرماه سال ۹۷ جایی حوالی گنبدهای فیروزه‌ای اصفهان دست‌به‌قلم شدم و پا به ستاد جشنواره گذاشتم تا شاید اثری از خود در این سرزمین خیال باقی بگذارم.

سعی کردم همچون برگی باشم که در میان بادهای پاییزی روی شاخه‌ای کوچک از درخت تنومند سی و چهارساله‌ای جوانه زده است. هر روز در لابه‌لای هر سکانس از این رؤیای ابری، صدای زندگی را بر خط‌های سفید صفحات مجازی نوشتم و نوشتم تا



## نقش خیالی که به تن این شهر نشان داد...

گفت‌وگو با زهرا نیازی، داور بخش جایزه «زاون»



امیررجایی

به خدمات او در حوزه فرهنگ و سینما آن‌چنان‌که باید نپرداخته‌ایم. می‌توان هر سال در این جشنواره کارهای نیمه‌تمامش، کتاب، مقاله، مصاحبه‌ها و... را که در دست چاپ بود منتشر کرد، فیلم‌های هشت میلی‌متری‌اش که گنجینه‌اند به فیلم‌خانه ملی سپرد، به حالت دیجیتال تبدیل کرد و برای همگان به نمایش گذاشت. می‌توان قسمتی از بودجه این جشنواره را برای تولید فیلم حرفه‌ای کودک در این شهر، برگزاری کارگاه‌های انتقال تجربه توسط سینماگران و کارهای دیگری که در حوصله این مصاحبه نیست اختصاص داد. می‌توان کاری کرد که ریشه این جشنواره در اصفهان عمیق‌تر شود و به راحتی قابل انتقال به جای دیگر نباشد. این جشنواره باید اتفاقی باشد که به تن این شهر اضافه کند.

● به نظر شما زاون قوکاسیان دارای چه ویژگی‌های شخصیتی بود که باعث شد بتواند در این شهر جریان‌سازی کند؟ این در شرایطی است که کسانی نیز به اینکه دائم بخواهیم به گذشتگانی چون او بپردازیم نقد دارند.

ویژگی او این بود که یک عاشق بود. منیت نداشت یا اصطلاحاً «منم‌منم» نمی‌کرد. اگر جشنواره‌ای برگزار می‌کرد، همه فعالان شهر را در آن سهیم می‌کرد و با درگیر کردن آن‌ها با جشنواره، فضایی پویا و زنده می‌ساخت. من قصد تقدس دادن به این شخص را ندارم، چون به‌رحال او هم مانند سایرین حتماً نقص‌هایی داشته است؛ ولی مانند او ترجیح می‌دهم نقاط مثبت شخصیتش را بیشتر ببینیم. روحیه انتقادی و تخریبگر نداشت. یکی از ویژگی‌های شخصیتی زاون توجه به نسل‌های بعد از خودش بود و با آن‌ها مانند بچه‌هایش برخورد می‌کرد.

برخی از این چیزها را که گفتم سعی کردم در فیلم مستند «چشمه زاون» به تصویر بکشم. مشکلی که هست این است که بیشتر، مدیرانی بوده‌اند که با وجود

● به‌زعم شما ضرورت وجود جایزه «زاون» در جشنواره چیست؟

این جشنواره با سابقه‌ترین جشنواره اصفهان است. در برگزاری بیست دوره از جشنواره کودک و نوجوان در این شهر، زاون قوکاسیان نقش داشته است. من دهه هشتاد را به خاطر دارم. در خیابان چهارباغ و پیرامون سینماهای «ایران»، «خانواده» و «ساحل» چه شوری از خانواده‌ها، بچه‌ها و سینماگران برپا بود. فضایی ایجاد کرده بود که سینماگران و هنرچویان اصفهانی بتوانند از نزدیک با فیلم‌سازان حرفه‌ای آشنا شوند و با هم ارتباط بگیرند. نشست‌ها و کارگاه‌های انتقال تجربه‌ای که برگزار می‌کرد نقش اصفهان را فراتر از یک میزبان معمولی می‌برد. فضایی بود زنده و جاری، مثل رودخانه. جایزه زاون به نحوی قصد دارد تلاش‌های او برای اصفهان و سینما نمادین شود، ولی در مورد این شخص که جریان‌ساز و پرورش‌دهنده بسیاری از سینماگران حرفه‌ای نه‌تنها اصفهان، بلکه ایران بوده است، نباید فقط به نام یک جایزه و نصب یک سردیس در میدان جلفا خشنود بود و بسنده کرد. منش او باید هر بار به نوعی بازخوانی شود؛ مهری که به انسان‌ها، سینما و اصفهان داشت. ما





### بیشتر به راجع به کودکان فیلم می‌سازد تا برای آن‌ها. به نظر شما چرا فیلم‌سازان کمتر سراغ سینمایی که برای کودک است می‌روند؟

شاید مربوط به این است که کار کارشناسی کم می‌شود. سرمایه‌گذاری در حوزه فیلم‌سازی هم با مشکل جدی روبه‌رو شده است. ولی این همه ماجرا نیست فیلم‌هایی در این جشنواره دیدم که با هزینه‌های نجومی ساخته شده‌اند. فیلمی که هیچ ساختار و روایتی نداشت و بیشتر گزارش سفرهای متعدد بود و با سمه‌ای به هم متصل شده بود. فیلم دیگری هم متأسفانه بود؛ فیلمی ایدئولوژیک، خطرناک و سمی برای کودکان. نگاهی که ترویج خشونت می‌کند. دنیای پاک و زیبای کودکانه نباید این‌گونه آلوده سیاست شود. من فیلم‌ساز کودک نیستم و دقیق نمی‌دانم با فیلم‌سازی که سابقه کار خوب و ماندگار در این حوزه دارند چگونه برخورد می‌شود؛ ولی می‌دانم بودجه‌ها آنجا که باید خرج شود خرج نمی‌شود. بیش از این‌ها باید بر فیلم کودک سرمایه‌گذاری کرد تا انسان‌های بهتری در نسل آینده پرورش یابند.

### ● و کلام آخر؟

حرف آخرم این است که ۸۰ درصد وجود من و ما اصفهانی‌ها از آب زاینده‌رود است و حیاطمان به آن پیوند خورده است. اگر این جشنواره در اصفهان ادامه پیدا کند و درست ریشه بدواند، به مدد نقاشان خیال بر پرده سینما از سراسر ایران و جهان، مسئولان مجبور می‌شوند زاینده‌رود را به اصفهان برگردانند. اگر این دو یعنی زنده‌رود و سینما با هم در این شهر جاری شود، حتماً دنیای بهتری برای ایران ساخته می‌شود. اصفهان زنده، نقش خیالی زیبا می‌شود در ذهن تمام کودکان این مرزوبوم و زاون حتماً در سالن سینماهای این شهر کنار همه می‌نشیند به تماشا.

شخصاً از متن بیانیه جایزه و قالب ساخت ویدئوی آن که هیچ ردی از اصفهان و شهرمان در آن لحاظ نشده ناراضی‌ام. تلاش خودم را کردم، ولی متأسفانه موافقت نشد (هرچند همان متن و ویدئو هم نصفه‌نیمه نمایش داده شد). این شهر باید بیش از این‌ها در این رویداد نقش داشته باشد، وگرنه یا جشنواره آرام‌آرام رخت می‌بندد و یا در سال‌های آینده همه داوران، عوامل اجرایی و همه‌چیز از تهران وارد می‌شود. این قصه به‌نوعی پاشنه آشیل ماست.

### ● سازوکار انتخاب فیلم در بخش جایزه زاون چیست و چه تفاوتی با دیگر بخش‌ها دارد؟

خوشبختانه اتفاق نظر بین ما داوران وجود داشت و به راحتی به فیلم مورد نظر رسیدیم. تفاوتش با بخش‌های دیگر را چندان نمی‌دانم، ولی چیزی که فکر می‌کنم برای ما اتفاق افتاد این بود که سعی کردیم نگاهمان را به جهان بینی زاون نزدیک‌تر کنیم. فیلمی که عشق و صلح در آن بیشتر روایت شود. تمام فیلم‌ها را جست‌وجو کردیم تا کاری تجربی ببینیم که البته نبود. زاون به شدت به سینمای آلترناتیو توجه می‌کرد. پرواز خیال کودکان با به کار بردن عنصر تخیل و فانتزی که دواي هر درد است، در آثار برایمان اهمیت داشت. بیشتر از هر چیز به نیازهای جامعه در شرایط سخت و کابوس‌وار کنونی توجه کردیم. برایمان مهم بود احوالات فیلم، شاد و پر نشاط باشد. مطلب دیگری که مدنظرمان بود این بود که فیلم برای کودکان ساخته شده باشد. در مجموع فیلم‌هایی که داوری کردیم، به‌غیر از دو سه فیلم، به گمانم خوب نبودند. فیلم‌هایی هم از طرف شهرداری اصفهان حمایت شده بود باید مورد واکاوی قرار بگیرد!

### ● بسیاری از منتقدان اذعان دارند که سینمای کودک امروز ما در سال‌های اخیر به همین سمت رفته است و

اینکه موظفانند کار کنند و حقوق دولتی می‌گیرند، به لحاظ فیزیکی همه‌جا حضور دارند و اجازه نفس کشیدن به متخصصان را نمی‌دهند. روحیه مدیریتی ندارند. «منم» آن‌ها مقدم است و بیشتر تلاش دارند تا خودشان را مطرح کنند. یک مدیر باید نیروهایش را فعال کند، یعنی استعدادها را ببیند، آن‌ها را شکوفا کند و به تخصص و شایسته‌سالاری بها دهد. زاون این کار را می‌کرد و اگر چیزی درون یک آدم می‌دید تشویقش می‌کرد و او را به جلو حرکت می‌داد. بودجه‌های فرهنگی این شهر کم نیست، ولی کمتر آورده‌ای برای شهر داشته است.

### ● آیا نقدی به عملکرد جشنواره در این سال‌ها دارید؟

اول بگویم چون یک مستندساز هستم، جای خالی فیلم‌های مستند در این جشنواره برایم بسیار حس می‌شود. خطر بزرگی هم که برای این شهر و جشنواره وجود دارد این است که اصفهان به یک مکان و پوسته تبدیل شود. اصفهان نباید تنها مکانی برای برگزاری جشنواره باشد و باید از امکانات و ظرفیت‌های شهر استفاده شود. نباید همه چیز به تهران وصل و ختم شود. ما افراد با استعداد، حرفه‌ای و کارآمد در این شهر کم نداریم که باید در این نوع رویدادها بیشتر به کار گرفته شوند. سینماگران زیادی از این شهر رفته‌اند و متأسفانه خیلی‌های دیگر در حال مهاجرت از شهرند. نسل ما هروقت خسته می‌شد و از شرایط سخت کار می‌نالیدیم زاون می‌گفت: «اصفهان بمان، من برایت کار می‌گیرم.» حیات خود را به حیات شاگردانش در پیوند می‌دید. نمی‌توان دست روی دست گذاشت و کاری نکرد. باید از فرصت‌هایی مثل جشنواره کودک و نوجوان استفاده کرد. باید مطالبه‌گری کنیم، چه از برگزارکنندگان در تهران، چه تیم اجرایی و مدیریتی در همین جا اصفهان.



# داوران کودک و نوجوان

سی و چهارمین جشنواره بین المللی فیلم های کودک و نوجوان اصفهان



سی و چهارمین  
جشنواره بین المللی  
فیلم های  
کودکان و  
نوجوانان  
اصفهان



34<sup>th</sup>

ISFAHAN  
INTERNATIONAL  
FILM FESTIVAL  
FOR CHILDREN  
AND YOUTH

سی و چهارمین  
جشنواره بین المللی  
فیلم های  
کودکان و  
نوجوانان  
اصفهان



سی و چهارمین جشنواره بین المللی  
فیلم های کودکان و نوجوانان اصفهان  
34<sup>th</sup> International Film Festival  
for Children and youth



سی و چهارمین جشنواره بین المللی  
فیلم های کودکان و نوجوانان اصفهان  
34<sup>th</sup> International Film Festival  
for Children and youth



# هویت سه‌گانه جایزه زاون

گفت‌وگو با عطیه زارع داور بخش جایزه «زاون»

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان جشنواره‌ای ویژه اصفهان است و جایزه زاون جایزه‌ای است که در این جشنواره شکل گرفته است. جای خوشحالی است که بعد از فوت زاون جریانی که به راه افتاده بود از بین نرفت. اینکه به واسطه این جایزه یاد و نام او زنده نگه داشته شده است بسیار ارزشمند است.

● **نحوه آشنایی شما با زاون قوکاسیان به چه شکل بود؟**  
سه‌شنبه‌های حوزه هنری اصفهان ایامی بود که من در دوران نوجوانی‌ام تجربه کرده‌ام و در همین ایام بود که با زاون قوکاسیان آشنا شدم. این زمان دوره بسیار ویژه‌ای بود و ما از حضور سینماگران و اساتید ویژه‌ای که از تهران دعوت می‌کردند بهره می‌بردیم. اولین مواجهه من و هم‌نسلانم با درس‌های سینما در این دوران اتفاق افتاد. پس از آن من وارد دانشگاه شدم. دانشگاه سوره که چند سالی تعطیل شده بود، به همت زاون قوکاسیان در قالب گروه سینمایی در مؤسسه آموزش عالی سپهر در اصفهان فعالیت مجدد خود را آغاز کرد و احیا شد. ما جزو اولین دوره دانشجویان سینمایی در اصفهان بودیم و از این رو ارتباط ما با زاون شکل ویژه‌ای به خود گرفت. یعنی ایشان صرفاً برای ما یک استاد سینما نبود و چیزهایی بسیار زیاد دیگری در خصوص زندگی از او آموختیم. به‌گونه‌ای که می‌توانم بگویم درس اخلاق در سینما را بیشتر از درس تاریخ سینمایی که ایشان تدریس می‌کردند، از ایشان یاد گرفتیم. من هاله وجود زاون را همیشه در اطراف خودم احساس می‌کنم و فکر می‌کنم تمام کسانی که او را می‌شناختند نیز این احساس را دارند. همچنان احساس می‌کنم در انتخاب‌های تخصصی‌ام نظر او برایم مهم است. انگار این آدم هنوز معیار سنجش ذهن من است؛ پس نمی‌توانم بگویم زاون تمام شده است.



امیررجایی

● **سازوکار جایزه زاون چگونه است و به نظرتان باید چه ویژگی‌هایی داشته باشد؟**  
به عقیده من لزوماً نباید داوران بخش زاون از کسانی باشند که حتماً به ایشان نزدیک بوده‌اند. حضور یک شخص حرفه‌ای و اهل فن سینما که بتواند سطح تخصصی ارزیابی این جایزه را بالا نگه دارد بسیار مهم‌تر است از اینکه لزوماً پیوند و آشنایی با زاون داشته باشد. این مسئله باعث می‌شود جایزه زاون به‌عنوان یک جایزه تخصصی اعتبار باید که این امر به نظرم نسبت به چیزهای دیگر اولویت دارد. یعنی باید طوری باشد که شخصی که موفق به دریافت جایزه زاون می‌شود احساس رضایتمندی از دریافت یک جایزه معتبر داشته باشد.

● **راهکار برای برون‌رفت از این مشکلات چیست؟**  
قطعاً یکی از مهم‌ترین مسائل بودجه است. وقتی بودجه درست و حساب‌شده‌ای برای هر جشنواره اختصاص پیدا نکند، آن زرق و برق و رنگارنگی همراهش خواهد آمد.

● **فیلم‌هایی که شرکت می‌کنند چه نقشی در این مسیر دارند؟**  
کار در حوزه کودک بسیار کار سختی است. کارگردان حتماً باید داستان‌گو باشد، فن سینما را هم بلد باشد و داستان‌گویی به زبان سینما را هم بداند و با تجربه ساخت فیلم به سراغ کار کودک بیاید تا در آن موفق باشد. این مسئله نیاز به انگیزه زیادی هم دارد. آن آدم متخصصی که می‌خواهد وقت بگذارد و این کار را بکند باید از چرخه تولید تا بازار و مخاطبش کامل باشد. وقتی ما برای فیلم کودک اکران درستی داشته باشیم و به بازخوردش فکر کرده باشیم، مخاطبش را هم داریم. اگر این چرخه کامل شود، قطعاً فیلم خوب هم ساخته می‌شود، چون فیلم‌ساز کاربلد داریم، اما انگیزه ساخت چنین کارهایی را نداریم. برای همین کار کودک با آن کیفیتی که در ذهن من و شماست یا مثلاً در بخش بین‌الملل می‌بینیم یا در سال‌های کودکی‌مان دیده‌ایم دیگر ساخته نمی‌شود.

● **به نظر شما ماهیت جایزه زاون چیست؟**  
به نظرم جایزه زاون هویتی دارد که شامل تجمیع سه عنصر اصلی اصفهان، جشنواره کودک و پیشینه فعالیت‌های زاون قوکاسیان است. می‌توان گفت ارتباط ویژه این سه‌گانه است که هویت این جشنواره را می‌سازد. باید به این نکته اشاره کرد که خود زاون بشخصه علاقه زیادی به سینمای فانتزی داشت و همیشه می‌گفت سینمایی که در آن تخیل نیست چیزی کم دارد. معمولاً هم انتخاب‌هایش برای فیلم‌هایی که برایمان پخش می‌کرد از همین دست بود. حتی فیلم‌های موزیکال را هم خیلی دوست داشت. به همین علت برای سینمای کودک ارزش زیادی قائل بود و متعاقباً دغدغه زیادی برای جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان داشت. همواره ما را به حضور در جشنواره تشویق می‌کرد و آن را بهانه‌ای می‌دانست برای آشنایی نزدیک ما با اهالی سینما که واقعاً قسمت عمده‌ای از آن به‌واسطه حضور زاون انجام می‌گرفت. الآن متأسفانه تعداد فیلم‌ها کم شده و یا از کیفیت خوبی برخوردار نیست. آن موقع بخش بین‌الملل بخش بسیار مهمی بود و اتفاق‌های ویژه‌ای در طول جشنواره رخ می‌داد.

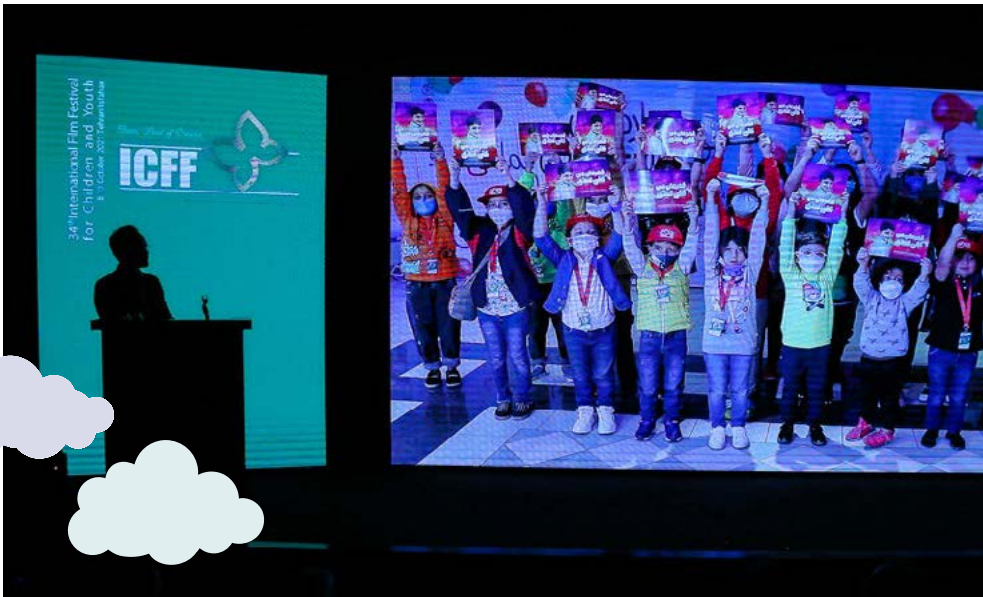
● **به‌طور کلی ارزیابی‌تان از جشنواره سی و چهارم چگونه است؟**  
من خودم اصفهانی هستم و در اصفهان بزرگ شده‌ام و اصفهان را هم دوست دارم.

● **به‌طور کلی ارزیابی‌تان از جشنواره سی و چهارم چگونه است؟**  
من خودم اصفهانی هستم و در اصفهان بزرگ شده‌ام و اصفهان را هم دوست دارم.



# زیر شعله را زیاد کنید

نگاهی به سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان



محمد بزرگ

جشنواره سی و چهارم فیلم‌های کودکان و نوجوانان به ایستگاه پایانی رسید. نمی‌توان از این نکته چشم پوشید که چراغی که به دست گذشتگان در دهه شصت و هفتاد شمسی افروخته و روشن نگهداشته شده بود امروز دیگر چندان شعله‌ور نیست.

تصمیمات جدی از سوی فیلم‌نامه‌نویسان خوب کشور گرفته شود و متن‌ها قبل از ساخت توسط هیئت انتخاب مورد بررسی قرار گیرند.

در بخش پویانمایی و فیلم‌نامه، فیلم‌سازان راه زیادی در پیش دارند. در واقع بسیاری از آثاری که از سوی سازندگان راهی جشنواره شده بود با لطف و اغماض ناظران همراه بود، وگرنه برخی از این آثار به هیچ‌وجه در اندازه و قامت جشنواره نبود. برای حل این مشکل باید پاتوق‌های فیلم‌کوتاه استانی ایجاد شود و هم انجمن‌های سینما جوان در سایر شهرها و هم دفاتر سینمایی برای حل این مشکل اقدام کنند. به‌طورمثال، پاتوق فیلم‌کوتاه در اصفهان بایکوت شده است و اگر این مشکل حل نشود، آثار ساخته‌شده بسیار ضعیف و خام‌دستانه خواهند بود. دلیلش هم این است که در صحنه رقابت داخلی شهرها با عیار درستی سنجیده نشده‌اند.

مخاطب چاره‌ای دیگر اندیشید. یکی از راه‌های مؤثر چاره‌اندیشی، جدی گرفتن این جشنواره است. همان‌طور که آموزش و پرورش در پرورش کودکان و رشد فکری آن‌ها نقشی مهم برعهده دارد، سینمای کودکان و نوجوانان نیز باید به قدری اهمیت داشته باشد که بیشتر از همه فستیوال‌ها و جشنواره‌ها تحلیل و بررسی شود.

نکته امیدوارکننده جشنواره امسال، دور شدن دوربین از پایتخت و رفتن به سمت اقلیم‌های مختلف در استان‌های کشور بود که با توجه به گویش و لهجه آن مناطق، باعث تنوع آثار شده بود؛ با این همه به نظر می‌رسید در این کار نیز افراط شده و پرداختن به اقلیم‌های گوناگون نیز از حد تعادل گذشته است. از سویی، برخی متن‌ها به اندازه‌ای ضعیف و دم‌دستی بودند که هزینه‌های بالای ساخت آن آثار را غیرقابل توجیه می‌کردند. برای این موضوع هم باید

به‌غیراز کرونا و مسائل و مشکلاتش، موضوعی که هنوز واجد بررسی است، پراکندگی و تشتت نگاه به جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان است. وقتی افتتاحیه در اصفهان برگزار می‌شود و اختتامیه و بسیاری از نشست‌های عوامل فیلم‌ها به سمت تهران متمایل است، برای ادامه برگزاری این جشنواره در اصفهان، آن‌هم به شکل مطلوب، نگرانی‌های جدی وجود دارد.

نکته دیگر، بحث ساختار فیلم‌هاست که هم به لحاظ کارگردانی و هم متن، منصفانه قابل نقد است. در روزگاری که هالیوود ذائقه کودکان را بلعیده است، چه اثری می‌تواند با هجمه وسیع سرمایه در دیزنی و پیکسار رقابت کند؟ به نظر می‌رسد تغییر ذائقه راهگشاست. همان‌گونه که در دهه شصت و هفتاد، کارهای درخشان ساخته‌شده به تجهیزات فنی مدرن نیاز نداشت، امروز هم باید برای جذب







سهیل شفیعی

## در حال و هوای سی و چهارمین دوره جشنواره

قطار جشنواره کودک به ایستگاه سی و چهارم رسید و به سمت ایستگاه سی و پنجم به راه افتاد. قطاری را که از آن صحبت می‌کنیم هیچ چیزی و هیچ کسی نمی‌تواند متوقف کند؛ کما اینکه سال گذشته با وجود شرایط حاد بیماری کرونا، باز هم جشنواره به کار خود ادامه داد و این موضوع نشان‌دهنده این است که برگزاری جشنواره کودک لازم است، اما به نظر کافی نمی‌آید.

شادی از چه نوعی باشد جای بحث دارد. ما مردمان هند را مردمی اهل سینما می‌دانیم که حتی آدم‌های فقیر آن جامعه هم با تک‌روپیه‌های خود به تماشای فیلم‌های سرشار از شادی سینمای بالیوود می‌نشینند، اما آیا تأثیری که آن فیلم‌ها در حال مردم می‌گذارد چیزی به جز مخدری یکی دو ساعته است؟ حال آنکه رسالت سینما باید این باشد که افراد را وادار به تفکر کند تا آن‌ها به جای اینکه با دیدن رؤیای دیگران شاد شوند، با تحقق رؤیای خودشان در واقعیت، شادی را تجربه کنند. این‌گونه است که پیام جنبی جشنواره، یعنی «قهرمان زندگی خودت باش!» به سمت واقعیت حرکت خواهد کرد.

بر کسی پوشیده نیست که هدف از برگزاری جشنواره رونق بخشیدن به تولیدات سینمایی برای کودکان و نوجوانان و در نهایت رشد، تربیت و پرورش آن‌هاست، اما کافی است که کمی نگاه خود را حتی در همان محوطه برگزاری جشنواره بازتر کنیم تا ببینیم چقدر از شعار «شادی برای همه کودکان» دوریم. کودکان کار، کودکان نیازمند و کودکانی که ابزار تکدی‌گری شده‌اند نیز جزئی از این «همه» هستند، اما به نظر می‌رسد برخی از آثار سینمای رنگین و فانتزی جشنواره با حال و روز و هدف برگزاری آن در تضاد باشد؛ از آنجاکه تولید فیلم با بالاترین هزینه در تاریخ فیلم‌سازی کودک یک افتخار محسوب می‌شود، حال آن‌که همان فیلم‌ها در نقد سرمایه‌داری است! شکی در این نیست که شادی حق کودکان است، اما اینکه این



# قصه‌ها در ریچه‌ای رو به بی‌نهایت

ابزار قدرتمند قصه و نقش آن در زندگی اجتماعی کودک و نوجوان

## آگاهی، نیاز به دانستن

بیشتر پدرها و مادرها از این که کودکان آن‌ها را سؤال بیچ می‌کنند، شکایت دارند. پایه این کنجکاوی بر نیاز کودک به دانستن استوار است. کودکی که زیاد سؤال می‌کند کودک سالمی است و هرچه بیشتر بیسرد، سالم‌تر و باهوش‌تر است. کودک، ناخودآگاه، احساس می‌کند که هر چیز ناشناخته‌ای ممکن است خطرناک باشد و فقط وقتی احساس امنیت می‌کند که آن شیء را به درستی شناخته‌باشد.

در دنیای امروز، بسترهای بسیار گوناگون و متنوعی در زمینه قصه‌پردازی برای کودکان و نوجوانان وجود دارد، از کتاب‌ها گرفته تا بازی‌ها و فیلم‌های مختلف. سینمای کودک یکی از مهم‌ترین بسترها در این زمینه محسوب می‌شود و در بیشتر کشورهای پیشرفته، از این مدیوم و بالتبع ظرفیت‌های قصه‌گویی در آن برای آموزش‌های اجتماعی و فرهنگی استفاده می‌شود. به همین دلیل است که رویدادهایی مانند جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، مخصوصاً وقتی در سطح بین‌المللی برگزار می‌شود، قابلیت‌های بسیار ارزشمندی در تمامی ابعاد تربیتی و روان‌شناختی کودک دارد؛ بنابراین نباید از توجه به این بستر مهم و کارآمد غافل ماند و یا به کیفیت و کمیت آن بی‌اعتنا بود.

بی‌تردید یکی از مهم‌ترین رسالت‌ها و دلایل شکل‌گیری چنین جشنواره‌هایی رشد و پرورش ظرفیت‌های کودک و نوجوانان برای مشارکت، تصمیم‌گیری، عمل آگاهانه و مسئولانه در زندگی اجتماعی و فرهنگی است.

شنیدن قصه‌های دیگران، همراه شدن با داستان قهرمانان و دیدن نتیجه عملکرد شخصیت‌ها باعث رشد مستمر و همه‌جانبه، اخلاق و ارزش‌ها، صلح و مسالمت‌جویی، برابری اجتماعی و احترام به تفاوت‌ها در کودک و نوجوانان می‌شود.

واقعی بین افکار و احساسات خود افزایش دهد. مهارت‌های کلامی می‌تواند توانایی کودکان و نوجوانان را برای حل و فصل تعارض بین فردی به صورت آرام، توأم با بحث و گفت‌وگو افزایش دهد. بیان داستان و نیز گوش فرادادن به آن دانش‌آموزان را به بهره‌گیری از تخیلاتشان تشویق می‌کند. این تخیل قوی می‌تواند اعتماد به نفس و انگیزش شخصی را در دانش‌آموزان افزایش دهد، زیرا آنان خود را برای نیل به امیال و آرزوهایشان شایسته و توانا تصور می‌کنند. قصه‌ها می‌تواند از نظر تربیت اجتماعی، عاطفی و اخلاقی نیز مؤثر واقع شود و بسیاری از مقررات و هنجارهای اجتماعی و دستورالعمل‌های زندگی را منتقل کند. چگونگی روبه‌رو شدن با مشکلات، حل آن‌ها و بسیاری از الگوهای رفتاری در گروه‌ها و طبقه‌های مختلف اجتماعی و سنی در داستان‌ها بیان می‌شوند.

قصه و قصه‌گویی همچنین وسیله‌ای برای آموزش، شناخت، پیشگیری و درمان کودکان است که می‌توان از آن در کلاس‌های آموزشی و اتاق‌های درمان استفاده کرد. قصه یا داستان وجوه مختلف دارد. یکی از وجوه آن جنبه آموزشی و درمانی آن است. به وسیله قصه می‌توان کودکان را در کشف توانایی‌های خود برای برقراری ارتباطات واقعی و شناخت افکار و احساساتشان یاری رساند. آن‌ها می‌توانند از این طریق در حل و فصل بین فردی به صورت آرام از طریق گفت‌وگو هدایت شوند. بنابراین قصه می‌تواند از نظر تربیت اجتماعی و عاطفی مؤثر باشد و بسیاری از مقررات و هنجارهای اجتماعی را به کودک منتقل کند.

بعضی از نیازهای روان‌شناختی کودک که توسط قصه برآورده می‌شود عبارت‌اند از:

## شایستگی، نیازهای پیروزی و لیاقت

روان‌شناسان معتقدند وقتی کودکی برای به دست آوردن چیزی که می‌خواهد مبارزه می‌کند و آن را به دست می‌آورد، احساس می‌کند که شایسته است و این پیروزی سبب پیروزی‌های بعدی او می‌شود.

## ایمنی، نیاز به راحت زندگی کردن

یکی از بزرگ‌ترین هدف‌های مبارزه انسان دست‌یابی به ایمنی است، زیرا فقط در صورتی می‌تواند به راحتی معنی لذت و راحتی را بچشد که از امنیت کامل برخوردار باشد.

کودکان و نوجوانان به خاطر ویژگی‌های خاص روانی و تمایلات خاصشان به مراتب بیشتر از بزرگ‌ترها به قصه علاقه دارند و به همان نسبت هم زودتر و بیشتر ماجراها و



بهار لاوی

صحنه‌سازی‌های آن را باور می‌کنند و عمیقاً تحت تأثیر آن قرار می‌گیرند؛ تا آنجا که ممکن است راه و رسم قهرمان موردعلاقه خود را در زندگی واقعی نیز الگو قرار دهند و سعی می‌کنند از اعمال و حرکات آن تقلید کنند. بی‌اغراق بچه‌ها عاشق قصه هستند و از همان سنین بسیار کم با تمام وجود به آن گوش می‌سپارند. قصه‌گویی ابزاری نیرومند برای کمک به کودکان جهت درک احساسات و رفتارشان است و به آن‌ها یاری می‌رساند تا احساسات انتزاعی خود را به صورتی عینی درک کنند. وضعیت سوم شخص در قصه برای کودکان محیطی غیر تهدیدکننده فراهم می‌کند تا رویدادها و احساسات مختلف را به گونه‌ای راحت‌تر تجربه و پردازش کنند.

کودکان و نوجوانان از طریق داستان‌ها و افسانه‌ها با حقایق و تجربه‌های زندگی آشنا می‌شوند. داستان‌سرایی به عنوان ابزار آموزشی می‌تواند دانش‌آموزان را به کشف معنای منحصر به فرد بودن خود ترغیب کند و توانایی آن‌ها را برای برقراری ارتباط



# کودکان باید کودک‌گی کنند

## ورویاهای کودکانه داشته باشند

کودکان کار و جشنواره در گفت‌وگو با پروانه زینلی عضو هیئت مدیره خیریه «سرمد»

این موضوع را می‌توان در دو بخش بررسی کرد: بخش اول همین حمایت‌های خدماتی است که الان هم انجام می‌گیرد، مثل امکاناتی که در اختیار سمن‌ها گذاشته می‌شود تا بتوانند بچه‌ها را اردو ببرند و از امکاناتی مثل شهرسازی استفاده کنند، برنامه‌های مفرح داشته باشند و بچه‌ها هم در آن سهمی داشته باشند و شرکت کنند. بخش دوم مربوط به آگاه‌سازی جامعه در خصوص کودکان کار و نحوه برخورد با آن‌ها و به‌طور کلی ریشه‌یابی این معضل است که متأسفانه گریبان جامعه ما را گرفته است.

### ● برای جشنواره سال بعد چه پیشنهادی برای برگزارکنندگان جشنواره دارید؟

خوب است که جشنواره سال آینده به‌طور گسترده سمن‌هایی را که در حوزه کودکان کار فعال‌اند معرفی کند و آن‌ها را به مردم بشناساند. این معرفی باید شامل آگاه‌سازی عمومی در زمینه خدماتی که این سمن‌ها ارائه می‌دهند و در کل آگاه‌سازی جامعه در خصوص چگونگی برخورد با این کودکان و ریشه‌یابی معضلات این‌ها باشد.

● در معرفی مؤسسه سرمد آورده‌اید که این مؤسسه بدون در نظر گرفتن ملیت، قومیت، رنگ، نژاد و مذهب به کودکان کار و در معرض آسیب، خدمات فرهنگی آموزشی، بهداشتی و حمایتی ارائه می‌دهد. تا چه حد خود را در این زمینه موفق ارزیابی می‌کنید و فکر می‌کنید جشنواره تا چه حدی به رسالت‌های خود در زمینه خدمت به این کودکان عمل کرده است؟

از ابتدا شعار ما در مؤسسه این بوده و خوشحالیم که تا این لحظه توانسته‌ایم به آن عمل کنیم. بچه‌های ایرانی و بچه‌های اتباع مشمول خدمات ما بوده‌اند و هیچ‌گونه تبعیضی قائل نشده‌ایم. ما بچه‌ای داشتیم که تحت عمل جراحی قرار گرفته و ما از او حمایت کرده‌ایم یا مادری بوده که از اتباع بوده، ولی جراحی قلب او را پیگیری کرده‌ایم و او هم به سلامتی جراحی را انجام داده است. ما واقعاً نگاه تبعیض‌آمیز به بچه‌ها و خانواده‌هایشان نداریم، چون دید ما از اول این بوده که همه انسانیم و یکسانیم و به‌عنوان مخلوق خداوند دارای کرامت انسانی هستیم. الان ما هم مددجوی ایرانی و هم از اتباع داریم و کودکان اتباع هم مانند بچه‌های ایرانی از انواع کلاس‌ها و مشاوره‌ها استفاده می‌کنند. اگر توزیع غذا برای همه داریم، اگر خیری می‌خواهد امکاناتی را در اختیار بگذارد، ما نگاه نمی‌کنیم که طرفمان ایرانی است یا غیرایرانی. درجه نیازمندی برای ما اولویت است و سعی کرده‌ایم نگاه تبعیض‌آمیز نداشته باشیم.

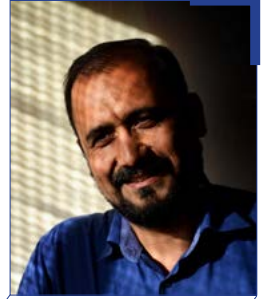
مدیران جشنواره نیز قطعاً در راستای مسئولیت و مأموریت خود گام‌هایی برداشته‌اند و امیدوارم بعد از این هم ارتباط مؤثرتری با سمن‌ها برقرار کنند و از این طریق به نظرم بهتر می‌توانند با جوامع هدف خود مرتبط شوند و مسئولیت‌های خود را به شکل پویاتری انجام دهند.

است، مثلاً آیا پدرش معتاد بوده؟ آیا از کار افتاده بوده؟ آیا فقر اقتصادی یا فقر فرهنگی باعث شده؟ مهاجرت از کشوری به کشور دیگر عاملش بوده؟ این‌ها چیزهایی است که می‌تواند به‌صورت ریشه‌ای بررسی شود و کمبود آن هم کاملاً حس می‌شود. فیلم‌سازان یا فیلم‌نامه‌نویسان باید بتوانند این را دستمایه قرار دهند و با آن به‌طور ریشه‌ای برخورد کنند. مسئله دیگری که در قالب فیلم می‌توان به آن فکر کرد، مشکلات هویتی این بچه‌هاست، مثل نداشتن پدر یا مهاجرانی که برگه هویت ندارند و معضلاتی که ممکن است در این زمینه برای بچه‌ها پیش بیاید. وقتی بچه‌ای هویت ندارد در جامعه با رنج بزرگی روبه‌روست و اگر این به شکل فیلم نشان داده شود، شاید به کسانی که مسئول‌اند و دستی در موضوع دارند کمک کند تا بچه‌ها از این وضعیت نجات پیدا کنند.

● با توجه به تجربه زیسته خود و فعالیت‌هایتان برای کودکان کار، به نظر شما رویدادهایی چون جشنواره چه حمایتی از این کودکان می‌تواند بکند؟



پروانه زینلی عضو هیئت مدیره خیریه «سرمد» است که به‌عنوان نهادی مردمی به منظور ایفای نقش اجتماعی و انسانی، با هدف حمایت از کودکان کار و کودکان در معرض آسیب، از مردادماه



سید مرتضی رضوانی

سال ۱۳۹۳ فعالیت خود را آغاز کرده است. این مؤسسه خود را این‌گونه معرفی می‌کند: «سرمد بدون در نظر گرفتن ملیت، قومیت، جنسیت، رنگ، نژاد و مذهب به کودکان کار و در معرض آسیب، خدمات فرهنگی آموزشی، بهداشتی و حمایتی ارائه می‌دهد. مطابق اساسنامه مصوب، محور فعالیت مؤسسه نیکوکاری سرمد، حمایت همه‌جانبه از کودکان کار و تمامی کودکانی است که به هر علت در معرض آسیب قرار داشته و حقوق آنان نادیده گرفته می‌شود». در ادامه گفت‌وگویی را که با محوریت کودکان کار و جشنواره به‌مناسبت برگزاری جشنواره بین‌المللی کودکان و نوجوانان در شهر اصفهان با مدیرعامل خیریه «سرمد» انجام شده تقدیم می‌کنیم.

● در ایام برگزاری جشنواره، شهر تا حدود زیادی حال و هوای کودکان و نوجوانان را گرفته است. سهم کودکان کار از این رویداد چه بوده است؟

ما کودکان کار را به دو بخش تقسیم می‌کنیم: یک بخش اصلاً دیده نمی‌شوند؛ چون در کارگاه‌های تولیدی و اصناف گوناگون مشغول به کارند و در دید عموم نیستند؛ بخش دیگر کودکانی هستند که در سر چهارراه‌ها کارهای مختلفی انجام می‌دهند، مثل فروش فال یا گل و... از این کودکان آن‌هایی که تحت پوشش سمن‌ها، از جمله سمن ما بوده‌اند، به‌فراخور برنامه‌هایی که در سطح شهر برگزار شده، امکاناتی در اختیارشان قرار گرفته یا بلیت‌هایی به آن‌ها داده شده تا بتوانند فیلم‌ها را تماشا کنند یا به شهر بازی‌ها بروند و یا از امکانات دیگر استفاده کنند تا حداقل در این یک هفته‌ای که فضای شهر کودکانه است، سهمی از کودکی کردن داشته باشند.

● اگر بخواهید در زمینه معضلات کودکان کار، فیلمی برای جشنواره بسازید یا پیشنهاد بدهید موضوع فیلم چه خواهد بود؟

طبیعتاً اگر قرار باشد فیلمی برای جشنواره ساخته شود، موضوع اصلی این است که این‌ها باید کودک‌گی‌شان را بکنند و رؤیاهای و آرزوهای کودکانه داشته باشند. اگر بخواهیم عمیق‌تر و ریشه‌ای‌تر با مسئله برخورد کنیم، باید ببینیم عاملی که بچه را به خیابان آورده چه بوده است. در واقع هم می‌توانیم از دید آن کودک ببینیم و هم از نظر شرایط اجتماعی که آن کودک در آن قرار گرفته و عواملی که باعث این رخداد شده



الهه برهانی

## تسهیل شرایط حضور معلولین در جریان سینما

معلولین و جشنواره در گفت‌وگو با محمد کاظمی  
رئیس هیئت‌مدیره خیریه «آسوده مأوی»

به دلیل اینکه از جشنواره تماسی با ما گرفته نشد و دعوت به همکاری نشد، هیچ اطلاعی از فعالیت‌های داخلی جشنواره نداشتیم. مسئولین جشنواره سال‌های گذشته انجمن را برای شرکت در جشنواره دعوت می‌کردند، ولی امسال این کار را نکردند.

● **به نظر شما، جشنواره چه خدمت ویژه‌ای می‌تواند به کودکان با مشکلات جسمی-حرکتی و کم‌توان ذهنی ارائه دهد؟ چه انتظاری از مدیران جشنواره دارید؟**

مسئله معلول و معلولیت در کشور ما رها شده است و مطرح کردن مشکلات معلولین که تعدادشان هم بسیار زیاد است در هر جایی که باعث شود جامعه از این مسائل آگاه‌تر شود، نوعی خدمت به معلولین است. مثلاً اگر مشکلات معلولین از نظر تردد در سطح شهر، استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی و مناسب‌سازی راه‌ها برای رفت‌وآمد آن‌ها مطرح شود به آن‌ها کمک زیادی می‌کند. مسئله اشتغال معلولین، درمان و توان بخشی آن‌ها هم بسیار مهم است، به‌ویژه وسایل موردنیاز معلولین که الان بسیار گران شده و اگر این‌ها مطرح شود، کمک بزرگی به آن‌ها و خانواده‌هایشان است. این‌ها در قالب نمایش، فیلم یا هر رسانه دیگری می‌تواند مطرح شود.

انجمن خیریه توان‌خواهان «آسوده‌مأوی» به‌منظور ایجاد بستری مناسب برای شکوفایی توانایی‌های معلولین جسمی-ذهنی با هدف ارائه خدمات آموزشی، توان‌بخشی، رفاهی، فرهنگی، تفریحی، ورزشی، درمانی و اقامتی در سال ۱۳۸۵ شروع به کار کرد تا بخشی از جمعیت معلولین را که چشم‌انتظار ارائه خدمات یادشده از سوی دولت هستند، به‌صورت یک شکل غیردولتی با مشارکت و حمایت‌های مردمی یاری کند. گفت‌وگوی زیر در جهت شناخت ارتباطات متقابل این سازمان مردم‌نهاد و جشنواره انجام شده است که شما را به خواندن آن دعوت می‌کنیم.

● **با توجه به حیطة فعالیتتان در کار با کودکان، تا چه حد شما و خیریه‌تان با فرایند جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان آشنایی دارید و فعالیت‌های امسال جشنواره را چگونه دیدید؟**

ما در سال‌های گذشته حضور فعالی در جشنواره‌ها داشتیم. گروه سرودمان هم در مراسم افتتاحیه و هم اختتامیه حضور داشت، ولی امسال





ژنتیکی یا در اثر تصادف یا زایمان‌های غلط به این وضعیت دچار شده‌اند، ولی امکان توانمندسازی آن‌ها وجود دارد تا بتوانند زندگی راحت‌تری داشته باشند.

### • چه پیشنهادهای برای جشنواره در سال‌های آینده دارید؟

همین که روز آخر جشنواره آمده‌اید با انجمن ما مصاحبه می‌کنید، یعنی معلولین اصلاً جزو برنامه‌ها به حساب نیامده‌اند. عرض من این است که هرکس که مسئول جشنواره برای سال آینده است از حالا به فکر این باشد که با انجمن‌هایی مثل ما که در زمینه مسائل معلولین کار می‌کنند تبادل نظر کند و برخی قسمت‌های جشنواره را به دست این‌ها بدهد. من در میان افراد معلول مدیری را می‌شناسم که به راحتی می‌تواند جشنواره را اداره کند. همه نوع استعدادی در میان معلولین وجود دارد. از حالا باید به فکر باشند، نه اینکه روز آخر یاد معلولین بیفتند. شاید هیچ انجمنی گستردگی فعالیت‌های ما در حوزه معلولین به خصوص در مباحث فرهنگی را نداشته باشد. شاید در سطح ایران ما نمونه باشیم، ولی آن‌طور که باید، اهمیت داده نمی‌شود. خواسته ما این نیست که انجمن را معرفی کنند. ما می‌خواهیم معلولین معرفی شوند تا آگاه‌سازی صورت بگیرد.

### • فیلم‌های شاخصی که در موضوع کودکان با مشکلات مختلف جسمی، حرکتی و ذهنی ساخته شده‌اند را رصد کرده‌اید؟ نظر شما در مورد این فیلم‌ها چیست؟

فیلم‌هایی را که به خصوص خانم پوران درخشنده راجع به معلولین ساخته‌اند دیده‌ام. فیلم‌هایی را که راجع به معلولین باشد، چه داخلی و چه خارجی، من بسیار علاقه‌مندم که تماشا کنم؛ چون این فیلم‌ها می‌تواند به ما ایده‌های بسیاری بدهد تا بتوانیم کاری مفید در انجمن انجام دهیم. اگر سرمایه لازم و حمایت‌های لازم از ما صورت بگیرد، ما ایده ساخت فیلم بسیار داریم، برای جشنواره و حتی اکران عمومی.

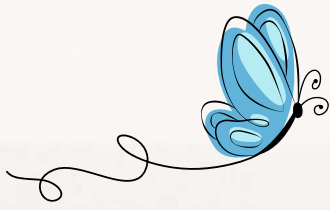
### • اگر بخواهید با توجه به جامعه مخاطب خود، پیشنهاد دهید یک بخش جنبی به جشنواره اضافه شود، چه خواهد بود؟

تئاتر معلولین. ما خودمان گروه تئاتر داریم و می‌توانیم تئاتر اجرا کنیم و در آن، مسائل معلولین را مطرح کنیم و تابه‌حال هم این کار را انجام داده‌ایم. ما اولین خیریه‌ای هستیم که گروه تئاتری متشکل از معلولین دارد و مسائل آن‌ها حین نمایش مطرح می‌شود و مردم هم استقبال کرده‌اند.

### • اگر خودتان بخواهید فیلمی در مورد کودکان یا برای کودکان معلول بسازید، فیلم شما در چه موضوعی خواهد بود؟

۱۶۰۰ خانواده تحت پوشش ما هستند و می‌توان از زندگی بسیاری از آن‌ها فیلم ساخت. نه اینکه فقط بدبختی‌ها و مشکلاتشان نشان داده شود، بلکه برخی از آن‌ها جهش‌ها و حرکت‌هایی داشته‌اند که اراده و همت بلند می‌خواسته و آن‌ها توانسته‌اند. در گذشته ما خودمان هم در انجمن، چند فیلم از زندگی معلولین ساخته‌ایم و می‌شود روی این قضیه کار کرد. یکی از کارهایی که ما انجام می‌دهیم این است که آموزش‌های مختلف به معلولین می‌دهیم. ما چند نوع کلاس آموزش نقاشی داریم، چند نوع کلاس موسیقی و کامپیوتر و داستان‌نویسی. رشته‌های مختلفی را آموزش می‌دهیم و همه این‌ها قابلیت این را دارد که از رویش فیلم ساخته شود تا مردم جامعه آگاه شوند. مشکل جامعه ما این است که معلول را یک بیمار و معلولیت را یک بیماری واگیردار می‌دانند؛ بنابراین از فرد معلول دوری می‌کنند؛ در صورتی که اصلاً این‌طور نیست. ما باید جامعه را با معلول آشنا کنیم. معلول عضوی از جامعه است و ما باید آن‌ها را توانمند کنیم و به جامعه بیاوریم. مخاطبان ما علاوه بر بچه‌ها می‌توانند جوانان و بزرگسالان نیز باشند. هرکجا که ممکن باشد باید مسائل معلولین را مطرح کرد تا این تابو برای جامعه شکسته شود. این وظیفه کسانی است که فیلم می‌سازند و فستیوال برگزار می‌کنند. ما یک قانون بسیار مدرن و پیشرفته در مورد معلولین داریم، ولی باید پرسید کدام بند آن اجرا شده است. این‌ها را چه کسانی باید مطرح کنند به جز هنرمندان، فیلم‌سازان، عکاسان، مطبوعات و خبرگزاری‌ها. وقتی ما می‌گوییم جمعیت مملکت ۸۵ میلیون است؛ پس چند میلیون نفر از آن‌ها معلول هستند و در آمار هم می‌آیند. این‌ها حقوقی دارند و برای حمایت از حقوق قانونی‌شان، این مسائل باید مطرح شود تا طبق قانون به حق و حقوقشان برسند. خیلی از این‌ها در ساده‌ترین مسائل زندگی‌شان مانده‌اند و مشکلات عدیده‌ای دارند. از آن طرف استعدادهای بسیار زیادی هم دارند که می‌تواند شکوفا شود؛ البته در صورتی که زمینه‌های رشد و پرورششان مهیا باشد. اول از همه این‌ها باید در جامعه مطرح شوند تا بعداً به مسائلشان رسیدگی شود. خیلی از این افراد

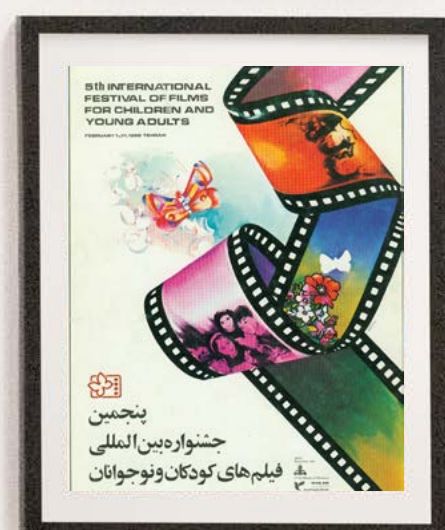


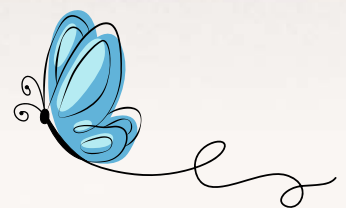


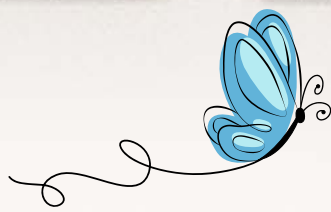
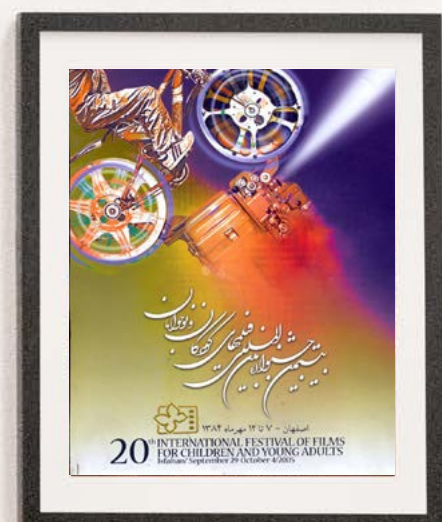
## اعلان های جشنواره از ابتدا تا امروز

مروری تصویری بر سی و چهار دوره طراحی پوستر جشنواره  
فیلم های کودکان و نوجوانان اصفهان

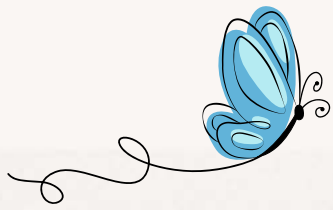
با سپاس از سید مهدی سجاذزاده، رئیس دبیرخانه اصفهان جشنواره بین المللی فیلم های  
کودکان و نوجوانان به خاطر در اختیار قرار دادن فایل پوسترهای دوره های مختلف جشنواره.











# خانه‌ای برای جشنواره

سومین سال فعالیت خانه جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان

خانه جشنواره، دارای یک تیم اجرایی از جوانانی است که امسال در هر دو جایگاه استقرار داشتند و با تلاش خود سبب ساز نظم در برگزاری برنامه‌های جشنواره بودند. ماهان منصوریان، حمیدرضا وفاخواه، محمدرضا انصاری عاشق‌آبادی، مسعود خادمی، ملیکا عزیزی، نگین دهقانی، مهرنوش جامه‌طحاف، هستی محمدی‌راد، سعیده آدینه‌بیک، سپیده مظاهری و کیمیا میرصادقی اعضای این تیم اجرایی بودند که زیر نظر هامون شیرازی فعالیت می‌کردند. در خانه جشنواره هر بخش یک غرفه جدا و مخصوص به خود داشت. برخی از این افراد در حوزه نشست‌ها فعالیت می‌کردند و برخی بخش فوتوکال‌ها را پوشش می‌دادند. عده‌ای هم بخش پذیرایی از مهمانان را به عهده داشتند. در نهایت این مرکز، به لحاظ فیزیکی نیز بخشی از فضای جشنواره را به تیم کارشناسان و منتقدان سینمایی اصفهانی اختصاص داده بود تا از این فضا استفاده کنند.

نیمی از فیلم‌ها انجام گرفت. علاوه بر این، نشست ویژه‌ای نیز برای فیلم‌سازان سینمای کوتاه برگزار شد که در آن جلسه، بخش‌های کرونا روایت، کوتاه داستانی و پویانمایی مورد بررسی قرار گرفت و همچون نشست فیلم‌های بلند، پیرامون آن‌ها صحبت شد. در سی و چهارمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، خانه جشنواره میزبان و پذیرای مهمانان زیادی بود. امسال یکی از ویژگی‌ها و رویکردهای خانه جشنواره این بود که از شکل قدیمی‌اش خارج شده و تمام سینماها را به صورت شاخه‌ای زیر نظر خود قرار داده بود و سینما فلسطین و پردیس سینمایی ساحل از جایگاه‌های اصلی آن به شمار می‌رفت. در طول برنامه‌هایی که خانه جشنواره تدارک دیده بود، از سی کارشناس دعوت شد تا در نشست‌ها شرکت کنند و هامون شیرازی مدیر خانه جشنواره، اجرای افتتاحیه برنامه‌ها را بر عهده داشت.

از سی و دومین دوره جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، «خانه جشنواره» با مدیریت هامون شیرازی کار خود را به طور رسمی در اصفهان آغاز کرد. امسال خانه جشنواره در سومین سال فعالیتش، هم‌زمان با روزهای برپایی جشنواره سی و چهارم، در دو سینما حضور داشت؛ پردیس سینمایی ساحل به عنوان جایگاه اصلی خانه و سینما فلسطین به عنوان جایگاه دوم در نظر گرفته شده بود. داوران کودک و نوجوان در سینما فلسطین به تماشا و داوری فیلم‌ها می‌پرداختند و سینما ساحل نیز میزبان حضور هنرمندان، اصحاب رسانه و مهمانان و گاهی هم برخی از مخاطبان بود. طبق برنامه‌ریزی‌های خانه جشنواره، امسال برای حدود ۸۰ درصد از فیلم‌ها مراسم افتتاحیه و اکران برگزار شد. مراسم فوتوکال و میزبانی جلسات پرسش و پاسخ و نشست‌ها با حضور هنرمندان و اهالی رسانه و داوران نیز برای بیش از



# بخش تحلیل مطالعات میان رشته‌ای



کارشناسی ارشد روانشناسی کودک  
زینب امینی



دکتری جامعه‌شناسی  
مهوش خادم‌الفرجانی



دکتری عمومی داروسازی  
نازنین ابراهیمی فخاری



کارشناسی ارشد روانشناسی کودک  
زهرا شفیعی پورفرد



کارشناسی ارشد روانشناسی  
حدیثه گرمی



کارشناسی ارشد روانشناسی  
حسین صادقی



کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی  
معین مهرعلیان



کارشناسی ارشد سینما  
مجید بدیع‌زاده



# همراهان خبرنگاران نوجوان

گفتارهایی از سرپرست‌های خبرنگاران نوجوان در جشنواره سی و چهارم

## ● میلاد مرتجی

اصل یا حاشیه؟

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان هر سال با شور و حرارتی متفاوت برگزار می‌شود. بخش‌های گوناگون و فیلم‌هایی که به جشنواره ارائه می‌شوند در کنار همدیگر اجرا می‌شوند و این فستیوال را می‌سازند. اما باید به این پرسش توجه داشت که آیا می‌توان جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان را صرفاً براساس فیلم‌های آن در نظر گرفت و سایر بخش‌ها را حاشیه‌ای تلقی کرد؟ به نظر می‌رسد جواب این سؤال «خیر» است، چراکه جشنواره کودک در این سال‌ها توانسته بخشی از کودکی بچه‌های اصفهان را بسازد و این امر تنها مربوط به فیلم‌های آن نبوده است. این رخداد چنان دوست‌داشتنی است که بچه‌های اصفهان را به خود جذب می‌کند و آن‌ها را درگیر و دغدغه‌مند می‌سازد. از این رو وجود بخش‌های جانبی را باید نزدیک به اصل جشنواره دانست. قطعاً یکی از این بخش‌ها خبرنگاران نوجوان است. جایی که نوجوانان می‌توانند حضور یابند و آن را تثبیت کنند. جایی که می‌توانند دغدغه‌های خود را بیان کنند و هنرپیشگری را در نشست‌های خبری به نمایش بگذارند. خبرنگاران نوجوان را از این جهت می‌توان یکی از مهم‌ترین بخش‌ها دانست، چراکه نوجوانان در این بخش می‌توانند آنچه را در ذهنشان می‌گذرد به کارگردانان و نویسندگان و دیگر عوامل بگویند تا جشنواره بدون نگاه منتقد نوجوانان به سر نشود.

## ● احمدرضامراثی

هر سال به رسم یادگار و به منظور روایت لحظه، سخن را باید به‌منزله ثبت درآورد و قلم را بر کاغذ خاطره چکاند. با این وجود، پس از سال‌ها حضور در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، به این جای ماجرا که می‌رسد، دستم به نوشتن نمی‌رود؛ چراکه تماس و ارتباطی نزدیک با قشر پرشور و سرشار از حیات نوجوانان، حتی برای یک هفته هم که شده، زیبا و درعین حال غیرقابل بیان است؛ آن هم نوجوانانی که با نگاهی نقادانه و کنجکاوانه، به دنبال خبرها و رویدادهای نو هستند؛ چراکه شوق این روزها، حضور در هر لحظه و زندگی در هر دم این جشنواره قابل وصف نیست. البته که سختی‌هایی هست، که اگر نباشد خوشی ممتد بی‌معناست؛ اما یقین دارم تمام این پستی‌ها و بلندی‌ها، در پس لایه‌ی زمان نهان خواهد شد. آنچه عیان و پررنگ می‌ماند لبخند است و قهقهه.

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان مدت‌هاست که هر ساله برای من تحفه عشق و خاطره، بر جای می‌گذارد و امسال هم علی‌رغم موانع بسیار، مهر و پیشکش خیال‌انگیز خود را دریغ نکرد.

## ● علی یگانه‌نسب

شاید هیچ‌جا دیگری نتوان یک فیلم سینمایی را با زیرصدای خنده کودکان دید، همان فیلم را با نقد و سؤال و جواب نوجوانان بررسی کرد و آدم‌بزرگ‌ها سبیل به سبیل ملزم به نشستن و پاسخ دادن به سؤال خبرنگارانی باشند که چند دهه از خودشان کوچک‌ترند.

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان همه این جذابیت‌ها را برای ذهن یک خبرنگار فراهم می‌کند، خبرنگاری که روزهای سال را مشق خبر می‌کند، اما یک هفته از سال را با تمام وجود در کنار خبرنگاران نوجوان یاد می‌گیرد.

من همان خبرنگارم که امسال هم در کنار خبرنگاران نوجوان، جشنواره را گذراندم. به من می‌گفتند سرپرست آن‌ها هستیم؛ اما به دور از تعارف، من در طول این یک هفته چند رفیق جدید پیدا کردم که آغاز راه خبر هستند و چه ذوقی از این بالاتر که قدم به قدم با آن‌ها گام بردارم. این رفاقت‌ها بیش باد!

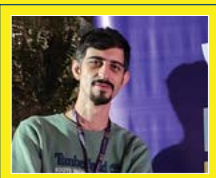
## ● فرشته خیراللهی

سی و چهار پروانه، سی و چند هزار لبخند؟

کلمه‌ها و اعداد گاهی لال می‌شن در برابر تجربه‌ها، در برابر غم‌ها و شادی‌ها. گاهی اعداد و کلمات قاصر از گفتن حرف‌ها و احساسات. کمی دونه برگزاری سی و چهارمین دوره جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان سی و چند هزار خاطره به جا گذاشته! کدوم عدد می‌خواد بگه من شمار بچه‌هایی هستم که با جشنواره خندیدند. کدوم کلمه می‌خواد احساس کودکی رو که برای اولین بار خودش رو روی پرده سینما دیده توصیف کنه؟ چندتا خبرنگار، چندتا داور، چندتا پسر، چندتا دختر.

یکی از این تجربه‌ها، بودن با خبرنگاران نوجوانه! اون‌هایی که باهاشون تمرین پرسش‌گری کردیم در روزهایی که هر نوجوانی شاید غرق در رنگ و نور و شور جشنواره است.

کدوم کلمه می‌تونه احساس خبرنگار نوجوانی که میکروفن به دست می‌گیره تا اولین پرسشش را در جمع بپرسه توصیف کنه؟ اون لحظه که کارگردان می‌گه چه سؤال خوبی! چندتا پرسش؟ چندتا لبخند؟



میلاد مرتجی



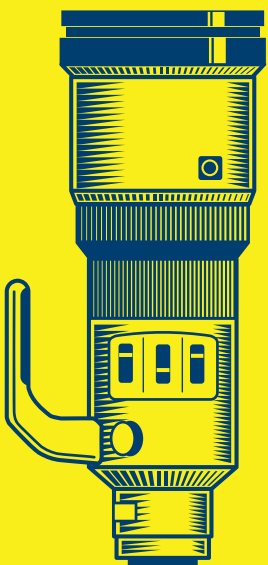
احمدرضامراثی



علی یگانه‌نسب



فرشته خیراللهی



# گروه نویسندگان نقد فیلم نشریه جشنواره



امیررجایی باغسرخ  
سرپرست شورای نویسندگان مشکات



محمد بزرگ



پژمان خلیل زاده



علیرضا محرزئی



آنا فوقی



سهبیل شفیعئی



عرفان رجایی



امید مرادی



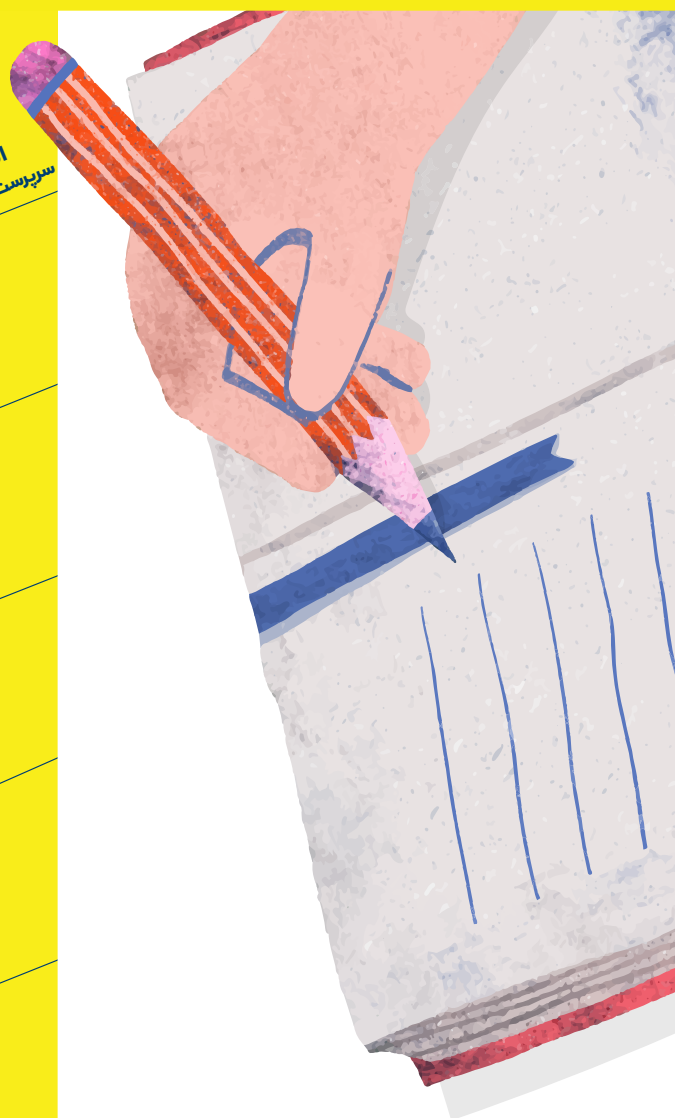
منصور کامکار



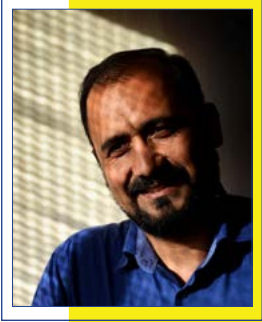
شادی حاجی مشهدی



محمد جواد فراهانی



## معرفی عوامل اجرایی نشریه سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان



سید مرتضی رضوانی



امیررجایی باغسرخ



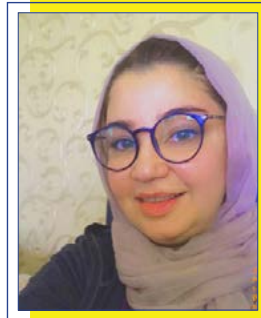
مینا حسن‌زاده



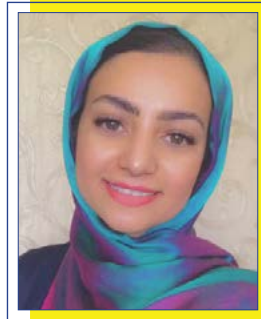
انسیده عرفان



آریانا معتمدیان



افروز کاظمی



مریم ولی‌پور



داود الماسیان



زکریا حسینی

### ● سید مرتضی رضوانی: سردبیر

هرساله در پاییز با شروع هفته برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، بهار میهمان اصفهان می‌شود. بهار مگر چیزی غیر از جوانه‌زدن‌ها، سبز شدن‌ها، لبخندها و امیدهاست؟ و چه زیبا در روزهای پاییزی مهرماه، با برگزاری جشنواره، اصفهان میزبان بهار می‌شود، میزبان خلایق، میزبان شکوفه‌زدن جوانه‌های امید در دل کودکان و نوجوانان این دیار، میزبان لبخندها و امیدهای فرداها.

### ● امیررجایی باغسرخ: دبیر تحریریه

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان دو رسالت را بر دوشم نهاد: از یک سو کار برای کودکان سرزمینم و از سوی دیگر پرورش نیروهایی که بتوانند در عرصه فرهنگی رشد یابند و گره‌ها بگشایند و نیز بهره‌مندی از آنان که پیش‌تر دستی بر این آتش داشتند. این جشنواره پرواز پروانه‌ها از پیله‌هایشان بود.

### ● مینا حسن‌زاده: دستیار دبیر

جشنواره کودک و نوجوان هر سال با آمدنش، دنیایی از رنگ و نور و شور و هیجان با خود به همراه می‌آورد با این امید که حتی برای مدتی کوتاه، شادی و نشاط را در شهر زنده کند و دنیای خیال‌انگیز و پاک کودکان را با هنر آشتی دهد.

### ● انسیده عرفان: ویراستار

کودکان را دوست دارم؛ آن زلال چشم‌هایشان را که هنوز تیرگی این جهان را به خود نگرفته‌اند. در طول روزهای جشنواره کودک و نوجوان، دل خوش بودم به همین چشم‌ها که حالا مهمان دنیای سینما شده‌اند؛ چشم‌هایی که قرار است امروز رؤیای روزهای بهتر را ببینند و فردا روزهای بهتر را بسازند.

### ● آریانا معتمدیان: خبرنگار

تجربه حضورم در جشنواره کودک و نوجوان تجربه عجیبی بود. کودکان پروانه‌هایی با آرزوهای بلندند و استعدادهای نهفته در چشمانشان برق می‌زند. آن‌ها بذره‌های امید و آینده‌اند. سینمای کودک و نوجوان در آینده‌ای نه چندان دور شاهد اتفاق‌های خوب و استعداد‌های درخشانی است.

### ● افروز کاظمی: مدیر هنری

تجربه من از کار برای کودکان در جشنواره، درک واقعی این مفهوم اصیل بود که عبارت «اشرف مخلوقات» شایسته کودکان است، نه هر انسانی. من در وجود کودک، خدا را دیدم. مگر می‌شود در چشمان معصومش نگرینست و نهایت پاکی را دریافت. بس بیابید همچون کودکان معصوم، بی‌آلایش، بخشنده و مهربان بمانیم تا صفت اشرف مخلوقات در شأنمان باشد.

### ● مریم ولی‌پور: طراح گرافیک

دنیای کودکان، دنیای زیباییست، دنیایی رنگارنگ مثل مدارنگی‌هایشان، دنیایی شاد مثل بازی‌های کودکان‌شان، با این تفاوت که سپیدی دل‌های پاک و سبزی صداقت بی‌مانندشان، منحصر به خودشان است و هیچ رنگی مثل آن نیست و من چه خوشبخت بودم که در این هفته جشنواره همراه شدم با معصومیت کودکان و شور نوجوانان تا اتفاقات پرده سینما را با هنر گرافیک به تصویر کشم.

### ● داود الماسیان: تصویرگر

تجربه‌ای که از تصویرسازی برای ویژه‌نامه جشنواره فیلم کودک و نوجوان به دست آوردم، سرشار از اشتیاق و شور کودکان بود. آرزوی کودکی پر از شادی و به دور از جنگ برای همه کودکان سراسر دنیا را دارم.

### ● زکریا حسینی: طراح گرافیک

کار کردن در حوزه کودکان سرشار از حس کودکی و یادآور دوران کودکی خودم بود؛ دورانی که فارغ از دغدغه‌های بی‌معنای امروز و پر از شور معنادار هم‌رنگی با طبیعت بودم. تجربه کار برای کودکان در این هفته مرالبریز کرد از حس معناداری. امیدوارم بتوانم به کودکی خود برگردم و با زبان تصویر دغدغه‌های کودکان امروز را به تصویر بکشم.





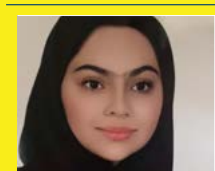
# همکاران نوجوان ستاد خبری جشنواره



وینا طوسیانی



عادل سلیمانی



یگانه محمدی



مهدی رفیع منزلت

## • وینا طوسیانی

برگزاری نیمه حضوری سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان نورامیدی شد بردل کودکان و نوجوانان نصف جهان؛ شهری که این روزها علاوه بر کرونا با آلودگی هوا، فرونشست زمین و خشکی زاینده‌رود دست‌وپنجه نرم می‌کند.

این دوره از جشنواره پس از دو سال دوری کودکان و نوجوانان اصفهانی از اجتماع، با همدلی و عشق برگزار شد تا به گوش جهان برسد که نیمه جهان دوباره جان گرفته است.

امسال شادی برگزاری جشنواره، هم‌زمان با اصفهان، به شهرهای دیگر هم راه یافت و نشان داد نصف جهان شهر خلق هنرمندانه است. حالا که نام این جشنواره به نام اصفهان گره خورده و روح شادی و نشاط بار دیگر بر دل کودکان و نوجوانان بالا و پایین این شهرنشسته، بال اندیشه پروانه‌های سرزمین خیال را از اصفهان نگیرید.

## • عادل سلیمانی

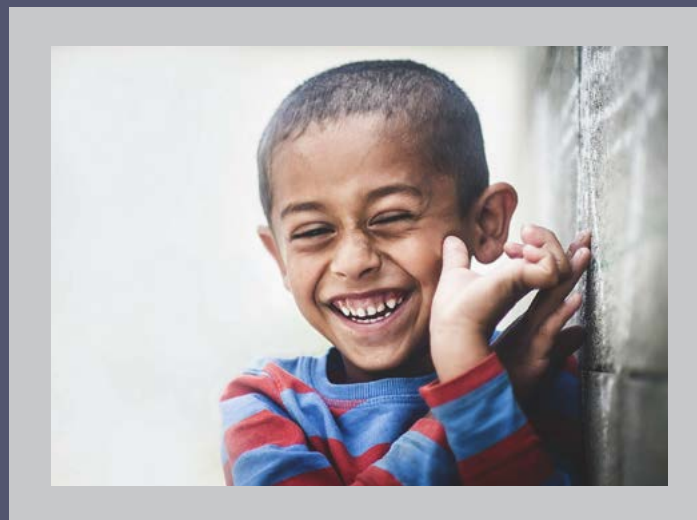
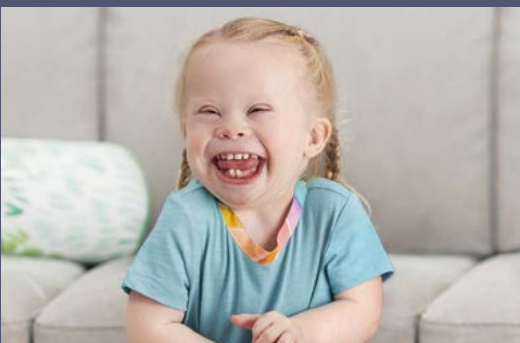
جشنواره امسال هم با همه خوبی‌ها و بدی‌هایش تمام شد و خاطرات خوب و جذاب زیادی در ذهنم باقی گذاشت. جشنواره امسال با دو جشنواره قبلی که در آن‌ها شرکت داشتم دو تفاوت مهم داشت: نخست اینکه می‌توانستم در کنار اشخاص حرفه‌ای، در زمینه موردعلاقه‌ام، یعنی عکاسی، فعالیت و کسب تجربه کنم و دوم اینکه امسال نسبت به سال‌های قبل، در جایگاه مهم‌تری قرار گرفتم و می‌توانستم در ستاد خبری جشنواره فعالیت کنم. فکر می‌کنم برای کمتر کسی این موقعیت پیش بیاید که به مدت یک هفته هم خوش بگذراند و هم در حرفه‌اش پیشرفت کند و در آخر هم این را بگویم که از همه کسانی که من را برای رسیدن به این نقطه همراهی کردند سپاسگزارم.

## • یگانه محمدی

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان خیال‌انگیزترین جشنواره دنیاست. بودن در این جشنواره یعنی شادی و نشاط. درست است که جشنواره هر سال فقط یک هفته برگزار می‌شود، اما رنگ و بوییش کل سال را در برمی‌گیرد و باعث شادی و نشاط و همه‌های شورانگیز و حتی باعث رشد می‌شود. من از کودکی با جشنواره بزرگ شده‌ام و هر سال تک‌های از جشنواره را دستم می‌گرفتم و خوش می‌گذراندم و محیط شادش را دوست داشتم. هنوز هم دوست دارم. می‌دانم حتی وقتی پنج‌ساله بشوم با شنیدن خبر برگزاری جشنواره دلم شاد می‌شود و می‌خواهم در شهر پر بکشم و شادی کنم.

## • مهدی رفیع منزلت

امسال نه به‌عنوان خبرنگار، بلکه به‌عنوان یکی از عوامل بخش رسانه دبیرخانه در جشنواره، مسئولیت قسمتی را بر عهده گرفتم و برای انجام این مسئولیت به مقصدهای زیبایی سفر کردم؛ به سینماها برای اکران فیلم‌ها و حضور کودکان و نوجوانان تا برنامه‌های جالبی شاد ویژه کودکان و نوجوانان در بیمارستان فرشته‌ها که بال‌هایشان زخمی شده بود تا برنامه‌های شاد در مناطقی که فرشته‌هایش آرزوهای زیبای کوچکی داشتند. بسیار خرسندم از اینکه با دوستان جدیدی آشنا شدم که بسیار خوش‌اخلاق و خوش‌رفتارند و محیطی گرم و صمیمی به وجود آورده بودند و همکاری با آن‌ها باعث افتخارم بود. امیدوارم همیشه جشنواره در اصفهان برگزار شود، زیرا اصفهانی‌ها اهمیت بسیاری برای این جشنواره قائل‌اند. همه کسانی که در خدمت این جشنواره‌اند از ته قلبشان برای کودکان و نوجوانان فعالیت می‌کنند.





گرافیک..... مؤسسه فرهنگی هنری نگار آفرین فردای شرق آریا  
 ویراستار..... انسیه عرفان  
 طراحی و صفحه‌آرایی..... مریم ولی‌پور، افروز کاظمی، زکریا حسینی  
 تصویرگر..... داود الماسیان

مدیرمسئول..... حسن قانونی  
 سردبیر..... سید مرتضی رضوانی  
 دبیر..... امیررجایی باغسرخ  
 تحریریه..... مینا حسن‌زاده، آریانا معتمدیان

به سفارش:  
 کمیته ارتباطات سی و چهارمین  
 جشنواره بین‌المللی فیلم‌های  
 کودکان و نوجوانان اصفهان

با تشکر از: سیدعلی معرک نژاد، مدیرکل ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری اصفهان

ایمان حجتی، مدیر اجرایی سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان،

علی زاهدی، نفیسه قانین، هامون شیرازی، سیاوش گلشیری، شکبیا شیرازی، مجید اسلام‌دوست، رضا جواهری، احمدرضا مرانی، زهرا کریمیان،

مهدی قانونی، علیرضا پویان‌سب، پژمان ذکایی، نگین نکوفر، بهار رضوانی، محمدامین شفیعی، آریا جعفری، فاطمه نصر، یوسف نصر، نجمه ماد قیان، سونیا غلامی، میلاد مرتجی

## #نوستانری

- مجموعه «خونه مادر بزرگه»، کارگردان: مرضیه برومند (۱۳۶۶)
- فیلم «کلاه قرمزی و پسر خاله» کارگردان: ایرج طهماسب (۱۳۷۳)
- مجموعه «مدرسه موش‌ها» کارگردان: مرضیه برومند و سیما ایلخان (۱۳۶۳-۱۳۶۰)

